**Nr. 54.** Piątek, 7 Marca 1890. **Rok 80.**

# GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.



## CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najw. postanowieniem z dnia 26 lutego b. r., wychowańca c. k Akademii Terezyańskiej, Feliksa Karola Damiana z Oleksowa Gniewosza, zamianować najmiłościwiej c. i k. paziem.

---

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował bezpłatnymi auskultantami dla swego okręgu: byłego praktykanta sądowego Jacka Żyborskiego, niemniej praktykantów sądowych Artura Wobra, Franciszka Jopka i Bolesława Hellera.

---

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała: tymczasowego nauczyciela Wojciecha Kowalskiego, w Kowalowach, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Kowalowach; tymczasowego nauczyciela młodszego Stefana Chodorowskiego, w Załościach nowych, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Trościańcu wielkim; tymczasowego nauczyciela Bolesława Piotrowskiego, w Surowej, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Rudzie.

## CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

*Lwów, 6 marca*

Włoska Izba deputowanych rozwinęła obecnie tak żywą działalność, że od kilku tygodni zaczęły milknąć natarczywe przedtem pogłoski o bliskiem jej rozwiązaniu. Ustały także natrętne wycieczki, nie groźnej wprawdzie, ale marnującej czas opozycyi, a chociaż głosy jej nie umilkły w prasie, nikomu jednak z deputowanych nie przychodziło do głowy niepokoić gabinet z powodu niesprawdzonych pogłosek. Pewności zresztą że rozwiązanie Izby nie nastąpi w tym roku, dodał sam prezes gabinetu, Crispi, który na jednem z ostatnich posiedzeń, w ciągu obrad nad ustawą o pomnożeniu najniższych sądów, pretur, oświadczył, że rozwiązanie Izby nie jest tak bliskiem, jak już sądzono. Uwaga ta zrobiła bardzo dobre wrażenie, chociaż była rzucona tylko, przy okazyi, mimochodem. Zapytany później o znaczenie jej prezes gabinetu, odparł, że mandat obecnej Izby gaśnie dopiero w przyszłym roku w kwietniu, a obecnie nie ma żadnej przyczyny skracać życia ciała prawodawczego, które odznacza się skrzętną pracą. Obecnie więc panuje ogólne przekonanie, że Izba rozwiązaną zostanie dopiero za rok, na wiosnę.

Sądząc z przygotowań, które czyniło stronnictwo radykalne we Włoszech w nadziei, że do wyborów nowych przyjdzie jeszcze w roku bieżącym, zapowiedź prezesa gabinetu nie musiała być powitana z taką przyjemnością przez wszystkie frakcye opozycyjne, jak przez większość Izby. Niechęć swoją dały one uczuć gabinetowi zbieraniem w swych organach wszelkich niepomyślnych pogłosek bądź to o interesach kolonialnych w Afryce, bądź też ze świata finansowego, głównie z giełdy paryskiej, gdzie spekulowano na podkopanie kredytu papierów włoskich. Dziś broń tę wytrącił gabinet z rąk opozycyi, gdyż nie ukrywając rzeczywistego stanu finansów, poczynił przedłożenia o kredyt, a w sprawach zachwianych banków włoskich podał dokładne wyjaśnienia. Nakoniec też przedłożeniem księgi zielonej o stosunkach Włoch z Abisynią, czyli Etiopią, będzie mogła być wyjaśniona wszechstronnie polityka kolonialna. W księdze tej zawarty jest także, jak doniosła depesza, atakowany kilka razy przez radykałów włoskich i francuskich, traktat Włoch z królem Menelikiem. Gabinet przeczuwając, że opozycya wynajdzie teraz inną przyczynę niepokojenia opinii publicznej, zapobiegł temu z góry. Ażeby bowiem nie powiedziano, iż rząd obawiał się rozpisywać obecnie nowych wyborów, by nie pozostać w mniejszości, dano do zrozumienia, w drodze półurzędowej, że gabinet może z pewnością liczyć na większość w razie potrzeby nowych wyborów. Potrzeby tej jednak nie widzi, bo najpierw pragnie, ażeby Izba pokończyła prace znajdujące się na porządku dziennym, z któremi obeznani są już deputowani, a powtóre Izba obecna gorliwością swoją zasłużyła na to, ażeby okres jej pracy kończył się dopiero z wygaśnięciem jej mandatu.

## Sprawy krajowe.

*(C. k. gal. Towarzystwo gospodarskie).*

III.

(=) Nad referatem prof. Jentysa o nawozach sztucznych, na wczorajszem zgromadzeniu przedstawionym, wywiązała się dyskusya, której essencyonalną treścią była myśl, że kainit w tym stanie jak on dzisiaj u nas jest produkowany nie zdoła w żaden sposób zastąpić nawozu naturalnego, który dostarcza roli potrzebnych azotowych substancyj w odpowiedniej mierze. Myśl tę wyrazili prawie wszyscy mowcy, biorący udział w dyskusyi, a mianowicie pp.: Brajer, Wielowiejski, hr. Krukowiecki, Paygert, dr. Pawlikowski i Komornicki, który podniósł, że kainit użyty pod uprawę kartofli okazał się wprost szkodliwym.

Po wyczerpującej dyskusyi uchwalono następujące wnioski referenta:

Rada Ogólna poleca Komitetowi:

1. Postarać się u Wys. c. k. Rządu o subwencyę na przeprowadzenie próbnych doświadczeń co do użycia kainitu.

2. Uzyskać subwencyę na wydanie dziełka o nawozach sztucznych, w szczególności potasowych wraz z instrukcyą do prowadzenia doświadczeń polowych.

3. Przedstawić Rządowi potrzebę:

a) produkowania w Kałuszu nawozów potasowych w formie najodpowiedniejszej do użycia w celach nawozowych i możliwie najtańszych;

b) gwarantowania w kainicie i innych nawozach produkowanych w kopalni kałuskiej jakości produktów — zatem zawartości potasu;

c) przyznania Komitetowi c. k. Towarzystwa gospodarczego prawa nadzoru nad wyrobem nawozów w kopalni kałuskiej, aby warunkom pod a) i b) wymienionym mogło stać się zadość.

4. Postarać się w sposób jak najrychlej i najpewniej prowadzący do celu, aby przed jesienią bieżącego roku kopalnia kałuska miała do wydania nawóz kainitowy mielony, choćby tylko w ilości do prób przedwstępnych potrzebne.

5. Przedstawić Rządowi niezbędną potrzebę:

a) zniżenia na rządowych i prywatnych liniach kolejowych opłaty przewozowej od materyałów nawozowych;

b) sprzedaży kainitu loco wagon na dworcu w Kałuszu;

c) przewozu kainitu w krytych wagonach bez worków.

Po załatwieniu tej sprawy wniósł p. Stanisław Agopsowicz, jako referent komisyi rachunkowej, wnioski co do wysokości i pokrycia budżetu na r. 1890. Z uwagi, że na poufnem posiedzeniu zapadła uchwała wyznaczenia pensyi wdowie po ś. p. Józefie Grelińskim, sekretarzu Towarzystwa, z uwagi dalej, iż komisya rachunkowa zaakceptowała wykazaną przez komitet potrzebę podwyższenia płacy teraźniejszemu sekretarzowi o 200 zł., tudzież przyjęcia pomocnika konceptowego z płacą 540 zł. rocznie, przeto komisya rachunkowa wniosła podwyższenie proponowanego przez komitet 30 prc. dodatku do wkładek na 33 prc.

Kwestya pokrycia budżetu wywołała krótką i dość ożywioną dyskusyę, ostatecznie jednak zgromadzenie poszło za wnioskami komisyi rachunkowej i powzięło uchwałę formalną następującego brzmienia:

---

2)

# ŻAŁOBNA NOC

Napisał

**Abgar-Sołtan.**

(Ciąg dalszy).

Zasnąłem, i spałem snem kamiennym.

Nagle przez sen uczułem, że ktoś mnie z całej siły szarpnął, raz i drugi za ramię. Czułem, a jednak nie zdołałem od razu zoryentować się, co to mogło znaczyć? Znużenie z ubiegłych dni spowodowało sen tak mocny, że zapanował zupełnie nad zmęczonem ciałem i zmieniłem się prawie w kawał drewna.

— No, obudźże się raz! — zawołał mi w samo ucho doktor — pańska matka kona!

Po tych słowach zerwałem się w jednej chwili, jakby obudzony potężnym prądem galwanicznym, rażony wieścią okrutną, a tak... tak niespodziewaną; wszakże przed chwilą byłem tak daleko od myśli nawet o tak strasznem nieszczęściu.

— Co?... To nie możliwe! To nie prawda! — szepnąłem bezwiednie prawie.

— Niestety! jest to prawda, smutna, bolesna prawda — mówił doktor, stojąc przedemną wyprostowany, zimny i sztywny. — Stało się to, co doktor Dargoń przepowiadał.... Jam mu przeczył, oponowałem przeciw jego dyagnozie, bo łudziłem się, bo pragnąłem, by on się mylił nie ja, bo złudzenie dla mnie samego było rozkoszą. Tymczasem on zimny mąż nauki, kierując się nie pragnieniami przyjacielskiego serca, nie nadzieją w cuda boskie, a tylko uwzględniając objawy choroby i wyciągając z nich wnioski według wskazówek bezlitośnej nauki — przewidział smutny koniec.... Obecnie zimny pot już wystąpił, paraliż płuc się zbliża, agonia się rozpoczyna.... Ona była wierzącą, posyłaj pan natychmiast po księdza.

Stałem osłupiały, przerażony, nie mogąc sobie zdać sprawy ze słyszanych słów, nie mogąc myśli zebrać. Po chwili dopiero zaledwie zdołałem wyszeptać pytanie:

— Jak długo to może potrwać?

— Do wschodu słońca — odrzekł lekarz i biorąc mię za rękę, szepnął łagodnym, serdecznym głosem: — Chodź pan za mną.

Poszedłem za nim jak dziecko, prowadzone za rękę.

W całym domu panowała już jakaś uroczysta cisza.

W ogromnej, ciemnawej zazwyczaj sali jadalnej, Kaczewska pozapalała wszystkie świece w kinkietach. Blask świec jarzących oświetlił jasno stare portrety rodzinne, wiszące na ścianach. Przechodząc przez ten pokój, czułem skierowany na siebie wzrok tych dawno zmarłych niewiast; te oczy martwe, a przytem tak surowe, patrzyły na mnie z jakimś dziwnym, niezwyczajnym wyrazem; groźba jakaś niema, nawoływanie do spełnienia świętego obowiązku, widniały we wzroku tych matron, które szły przez życie surowo a prosto. Nigdy — ani przedtem, ani później — te portrety tak na mnie nie patrzyły, jak wtenczas; nigdy też nie czułem się tak w zupełności potomkiem tych kobiet; w chwili, w której przechodziłem przez salę jadalną, w umyśle moim zrodziło się więcej myśli, niż w innych czasach w miesiącu całym; na razie nie mogłem sobie zdać z nich sprawy.

Gdy stanąłem na progu sypialni mojej matki i tam już było zupełnie jasno . . .
. . . . . . . . . . . . . . . .

Chora leżała na wznak, z głową wysoko podniesioną na poduszkach. Taka sama biała i surowa jak tamte na portretach. Gorączka opuściła ją zupełnie, twarz wychudzona chorobą przybrała dziwnie idealny wyraz; profil ostry, klasyczny, przywodził na pamięć ascetyczne twarze męczenników chrześciańskich. Biała cera oblicza nie nadawała mu cech żywych twarzy. Tylko w oczach tlił jeszcze ogień życia.

Gdy przestąpiłem próg i zbliżyłem się trochę do łoża, popatrzyła na mnie i do samej śmierci nie zapomnę nigdy tego spojrzenia. Była w niem i skarga jakaś niema, a bolesna srodze i żal nad rozłąką i przestroga na dalszą drogę życia.... Przestroga bez słów, ale tak wyraźna i jasna, że żadne słowa, najbardziej nawet natchnione, prościej do duszy trafić nie zdołają.

Mówić nie mogła już zupełnie, tylko z ust na wpół rozchylonych wydobywały się jakieś niepowiązane dźwięki, a w piersiach grało coś straszliwie... grobowo. Niby zgrzyt okropny, charczenie jakieś przedśmiertne dawało się słyszeć czasami — to walka życia ze śmiercią. Słysząc te jęki, nieznane dotychczas memu uchu, uczułem zimno w całem ciele — dech grobu owiał mię ze wszystkich stron.

Przystąpiłem do samego łóżka. Patrzyła mi prosto w oczy tak błagalnie, a miłośnie i rozkazująco zarazem, żem pragnienia jej odgadywał, a rozkazy spełniać musiałem, choćby mi przyszło dla spełnienia ich stanąć do walki z całym światem.... Na jej twarzy widną była w tej chwili praca jakaś wewnętrzna, nadludzka.... Wysiłek tytaniczny. Nareszcie po chwili usłyszałem z przymykających się chwilowo ust — ostatnie jej słowo.... nie.... pół słowa ... jęk zaledwie — księ.... usłyszałem uchem duszy i zrozumiałem go natychmiast.

W jednej chwili całkiem oprzytomniałem. Wola umierającej doprowadziła do zupełnej równowagi rozstrojone moje funkcye umysłowe, od razu zrozumiałem, czego na razie najbardziej potrzeba.

— Księdza!... księdza!... życie za księdza!...

Jak szalony wybiegłem do kredensu. Cała służba już nie spała. Wieść o konaniu ukochanej pani zgromadziła ich wszystkich jakby umyślnie po odebranie spodziewanych rozkazów. Na samym przodzie widniała olbrzymia, posągowa postać starego Hrehora, furmana.

— Hrehor! zaprzęgaj natychmiast i jedź, co koń wyskoczy po księdza — zawołałem jednym tchem.

— Już pozaprzęgali — odparł Hrehor — nie czekaliśmy dyspozycyi. Do wszystkich trzech pobliskich kościołów pojadą, ale Bóg jeden wie, czy zdążą na czas, bo zamieć okrutna zerwała się na dworze.

W rzeczy samej tak było. W tej chwili dopiero usłyszałem szalony, dziki świst wichru i jęk burzy stepowej, nieokiełzanej. Po

Rada ogólna uchwala: I) pokryć koszta potrzeb zarządu centralnego w kwocie 1870 zł. 50 ct., potrzeby zaś oddziałów pokrywać odpowiednią kwotą według stopy 33 proc. od należytości wkładek, obowiązujących członków; II) należytości obowiązkowe każdego oddziału według tej stopy procentowej obliczone i w budżecie wyszczególnione mają być w ciągu r.1890 odnośnie do §. 15 lit. d. statutu w całości do kasy Towarzystwa wniesione.

Następnie przystąpiło zgromadzenie do wysłuchania referatu członka komitetu, prof. dra Tadeusza Pilata o dezyderatach, przedstawionych komitetowi przez odbyty w lutym r. b. we Lwowie wiec rolników.

Referent w szerokim wywodzie dał jasny pogląd na stosunki rolnictwa krajowego, i wykazał jakie starania poczynił Komitet Towarzystwa, ażeby o ile to w jego zakresie leży przyjść z pomocą rolnikom i wyjednać u c. k. Rządu ulgi, w dzisiejszych warunkach pożądane.

Po wyczerpującem przedstawieniu stanu rzeczy wniósł referent:

I. Rada Ogólna wyraża przekonanie, że obecne położenie rolnictwa krajowego wymaga znacznie wydatniejszego, niż dotąd popierania rozwoju rolnictwa funduszami państwa i kraju i poleca Komitetowi, aby w tej mierze wniósł szczegółowe przedstawienia do Rządu i reprezentacyi krajowej.

II. Rada Ogólna wyraża przekonanie, że obecne położenie rolnictwa wymaga energiczniejszej akcyi Rządu w kierunku zniżenia taryf kolejowych tak w ruchu związkowym, jak w ruchu wewnętrznym, a upatrując w uchwałach sejmowych z 18 listopada 1889 ponowienie usiłowań ze strony kraju, które muszą wreszcie pomyślny osiągnąć skutek, poleca komitetowi, żeby przy każdej sposobności tę sprawę w interesie rolnictwa krajowego podnosił.

III. Rada Ogólna wyraża przekonanie, że przy sposobności reformy podatkowej i spodziewanego ztąd podwyższenia dochodów państwowych powinno nastąpić obniżenie stopy procentowej podatku gruntowego i poleca Komitetowi, aby wniósł w tej mierze przedstawienia do c. k. Rządu.

W toku dyskusyi, jaka się po przedstawieniu powyższego referatu rozwinęła domagał się p. Rojowski, ażeby Komitet poczynił starania w tym kierunku, iżby cło od przewozu kukurudzy zniesione zostało.

P. Moysa postawił wniosek następującego brzmienia:

Rada Ogólna poleca Komitetowi, aby wyjednał u wys. c. k. Rządu ze względu na nieurodzaj roku ubiegłego, udzielanie zaliczek plantatorom tytoniu na r. 1890 co najmniej w wysokości 25 prc. dochodu przeciętnego z hektaru.

Pp. Fedorowicz i Krukowiecki, którzy następnie głos zabrali, wykazywali potrzebę ulg podatkowych, p. Baygert poruszył sprawę wydania ustawy komasacyjnej krajowej, na podstawie ustawy państwowej z r. 1883 ułożyć się mającej.

Nadto ten sam wnioskodawca postawił wniosek drugi, żądający zwołania ankiety dla sprawy cukrowni galicyjskich.

Wreszcie ks. Leon Sapieha wyraził gorące życzenie, ażeby Rada Ogólna poparła jak najsilniej dezyderata na wiecu lutowym postawione.

Dyskusya ta przeciągnęła się do godziny 4 po południu, poczem na wyrażone z wielu stron życzenie, przewodniczący odroczył obrady do godz. 7 wieczorem.

Na wieczornem posiedzeniu objął przewodnictwo wiceprezes dr. Piotr Gross, a gdy dyskusya nad referatem p. dr. Pilata została wyczerpaną, referent zreasumował jej wyniki i zalecił ponownie wnioski komitetu do przyjęcia.

Wnioski te zgromadzenie uchwaliło, a niemniej zaakceptowało rezolucyę przez ks. Sapiehę postawioną, poczem uchwalono, ażeby wszystkie inne w toku dyskusyi postawione wnioski przekazać Komitetowi do załatwienia.

Z kolei przystąpiło zgromadzenie do wyborów, które wypadły jak następuje:

Do Komitetu wybrani zostali pp.: Breuer Jan, prof. Tyniecki Władysław, ks. Sapieha Leon, Abrahamowicz Dawid i dr. Pilat Tadeusz.

W skład komisyi rachunkowej weszli pp.: Agopsowicz Stan., Serwatowski Maciej, Bogdanowicz Maksymilian, Cielecki Artur Onyszkiewicz Zdzisław i Sala Oktaw.

Wybór komisyi rachunkowej odbył się przez aklamacyę.

Na wniosek p. Nanowskiego powzięło zgromadzenie uchwałę, kreującą nową godność trzeciego wiceprezesa, na którą powołano jednomyślnie p. Stanisława hr. Stadnickiego.

P. hr. Stadnicki, dziękując za wybór oświadczył, że pod światłem kierownictwem prezesa ks. Adama Sapiehy i przy współudziale i poparciu członków Komitetu, będzie się starał odpowiedzieć położonemu w nim zaufaniu i pracować jak dotąd dla dobra kraju. (Oklaski).

Ks. Leon Sapieha również w gorących słowach podziękował za wybór do Komitetu.

Z kolei załatwiło zgromadzenie na podstawie referatu p. Frommla wnioski oddziału pokuckiego, które po szerszej dyskusyi przekazano Komitetowi.

Wnioski te opiewają:

I. Komitet Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, w porozumieniu z komitetem Tow gosp. w Krakowie, zwoła niezwłocznie zgromadzenie delegatów wszystkich Oddziałów w całym kraju do zbadania stanu chowu bydła i osądzenia wniosku niniejszego;

II. Zgromadzenie to wybierze komitet *ad hoc*, do przygotowania projektu ustawy chowu bydła i do przygotowania materyału statystycznego w tej sprawie;

III. Komitet wspólny obydwu Towarzystw przedłoży najpóźniej do końca b. r. plan organizacyi i projekt ustawy chowu bydła w całym kraju, tak Rządowi, jak i Wydziałowi krajowemu, celem uchwalenia tejże przez Sejm krajowy.

Następnie zatwierdziło Zgromadzenie wnioski na wczorajszem posiedzeniu poufnem zapadłe (które podaliśmy we wczorajszej „*Ostatniej Poczcie*“), poczem cały szereg niezałatwionych jeszcze wniosków, przekazano dla spóźnionej pory Komitetowi do zbadania i i zdania sprawy.

O godzinie 11 min. 30 w nocy, zamknął przewodniczący dr. Gross obrady.

P. Wojciech hr. Dzieduszycki w pięknej przemowie podziękował dr. Grossowi za trudy przewodnictwa, a Zgromadzenie ogólnym aplauzem przywtórzyło tym wyrazom podzięki.

Dr. Piotr Gross ze swej strony wyraził zebranym podziękowanie za gorliwy udział w pracach Zgromadzenia.

## Rada Państwa.

(*CCCLXXI posiedzenie Izby poselskiej*).

*†* **Wiedeń**, 4 marca. (*Korespondencya Gazety Lwowskiej.*)

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 20.

Izba nielicznie zgromadzona.

Na ławie rządowej wszyscy Ministrowie.

Od Rządu wniesiono projekt ustawy o zmianie ordynacyi wyborczej co do pewnego okręgu wiejskiego w Czechach, wskutek otworzenia sądu w Żyżkowie.

Pos. Lienbacher jako przewodniczący komisyi karno-prawniczej, uprasza o zezwolenie na wycofanie z Izby sprawozdania komisyjnego z projektem ustawy przeciw fałszowaniu artykułów żywności, który wskutek opinii naczelnej Rady sanitarnej, wymaga zmian w kilku paragrafach. — Izba zezwala.

Pos. Kindermann uprasza prezesa, aby projekt ten tuż po ponownem wniesieniu go do pełnej Izby przez komisyę, natychmiast stanął na porządku dziennym.

Pos. Poklukar imieniem komisyi podatkowej uprasza o zezwolenie na wycofanie sprawozdania z wniosków o zmienienie ustawy o podatkach budynkowych. Skoro bowiem Rząd nie wnosi zapowiedzianego projektu w tym duchu od siebie, komisya postanowiła sama projekt taki Izbie przedstawić. — Izba zezwala.

Pos. Fürnkranz uprasza prezesa, aby wniosek datujący z r. 1886 o zaprowadzenie wyborów jednego tylko stopnia, zamiast dwu stopniowych, w kuryi gmin wiejskich, jak najwcześniej stanął w pierwszem czytaniu na porządku dziennym.

Prezes przyrzeka uczynić co może, ale nadmienia, że pierwszeństwo mają projekta rządowe.

Izba przystępuje do porządku dziennego, na którym znajduje się naprzód drugie czytanie rządowego projektu ustawy o uzupełnieniu kongruy katolickich kapelanów eksponowanych, a mianowicie dyskusya szczegółowa, po ukończonej na posiedzeniu poprzedniem dyskusyi ogólnej.

Pos. Lorenzoni zwraca się przeciw rządowej interpretacyi pojęcia o kapelanach eksponowanych, jako zbyt ciasnej i wykluczającej wielu ekspozytów z pod dobrodziejstwa ustawy. Nadto wynurza życzenie, aby, skoro ulegająca dziś uzupełnieniu ustawa z r. 1885 jest tylko prowizoryczna, Rząd przy polepszonej sytuacyi finansowej, wniosł projekt ustawy o definitywnem uregulowaniu kongruy.

Pos. Bericz w języku serbsko-chorwackim uzasadnia wniosek, żeby uzupełnienie kongruy w Dalmacyi wynosiło nie 100, lecz 200 zł.

Pos. Oelz wnosi rezolucyę z wezwaniem do Rządu, aby rozszerzył uzupełnienie kongruy na tych także kooperatorów, którzy zamieszkują wprawdzie w samem miejscu plebanii, ale muszą prowadzić dom własny.

Komisarz rządowy, szef sekcyi Enzenberg, odpowiada na życzenia preopinantów co do rozszerzenia ustawy na niewymienionych w niej kapelanów. Stwierdza nasamprzód, że tabela dodana do projektu rządowego, w której wymieniona jest liczba kapelanów w każdym kraju, którzy mają otrzymać uzupełnienie kongruy, nie podaje liczby tej ściśle i nie przesądza bynajmniej o rzeczy samej. Decydować będzie o użyczeniu dobrodziejstwa ustawy definicya, zawarta w §. 1; więc łatwo być może, że owa liczba będzie większa niż w tabeli. Co się tyczy rozszerzenia ustawy na kapelanów niesystemizowanych, Rząd na to zgodzić się nie może; bo ustawa dzisiejsza jest tylko uzupełnieniem ustawy z r. 1885 w jednym punkcie, nie tykając zasad jej; ustawa zaś z r. 1885 odnosi się tylko do kapelanów systemizowanych. Inne życzenie było, żeby Rząd nie znosił w Dalmacyi dodatków na koszta podróży księży, udających się z wiatykiem do chorych. Rząd nie znosi ich w zasadzie, lecz wskutek polepszenia kongruy ścieśnia je tylko. Co się tyczy rezolucyi pos. Oelza, komisarz rządowy wskazuje na dwie pobudki, które były dla Rządu decydującemi, co do wniesienia projektu tego. Jedną z nich był wzgląd na stanowisko i odpowiedzialność kapelanów eksponowanych, mających pewną jurysdykcyę; ten wzgląd nie zachodzi co do kapelanów, zamieszkujących w miejscu plebanii. Drugą był wzgląd na to, że kapelani eksponowani zazwyczaj mieszkają daleko od miasteczek, tak, że koszta sprowadzania sobie rzeczy powszedniego użytku są znaczne. Ten wzgląd również nie zachodzi co do zamieszkujących w samem miejscu plebanii, choć prowadzących dom własny. Zresztą drugi ten wzgląd był Rządowi pobudką tylko podrzędną. Pan komisarz rządowy dodaje: Ministerstwo wyznań nie zataja sobie, że teraźniejsze uregulowanie kongruy nie jest ostatecznem, i byłoby bardzo uradowane, gdyby sytuacya finansowa pozwalała uczynić coś więcej dla polepszenia wciąż jeszcze szczupłych dochodów duchowieństwa.

Pos. Kronawetter zwalcza rezolucyę Oelza, bo państwo musi zawarować sobie wpływ na systemizowanie posad duchownych.

W głosowaniu odrzucono poprawkę Pericza i rezolucyę Oelza, a przyjęto §. 1szy ze stylistyczną tylko poprawką Pscheidena, wniesioną już w dyskusyi ogólnej na posiedzeniu poprzedniem.

Paragraf 2gi uchwalonono bez dyskusyi.

Do §. 3go (klauzula wykonawcza) zabiera głos pos. Fuchs i wynurza życzenie, aby Rząd postarał się o naprawę rozlicznych normaliów o budowlach kościelnych, które są w sprzeczności z ustawą o uregulowaniu kongruy z r. 1885; aby dalej naprawił stan rzeczy stworzony ustawą z r. 1874 o opodatkowaniu duchowieństwa na rzecz funduszów religijnych; nakoniec, aby jaknajrychlej załatwił rekursa wielu plebanów w sprawie obliczenia ich dochodów.

Poczem paragraf 3ci uchwalono.

Bez dyskusyi przyjęto ustawę o uzupełnieniu kongruy prawosławnyych kapelanów eksponowanych w Dalmacyi.

Obie te ustawy uchwalono zaraz także w trzeciem czytaniu.

Tu dokonano wyborów uzupełniających do trzech komisyj w miejsce ś. p. Hausnera Do komisyi budżetowej wybrany pos. Czerkawski, do komisyi dla spraw kas oszczędności pos. Piniński, do komisyi językowej pos. Benoe.

Następuje drugie czytanie rządowego projektu ustawy o położeniu drugiego toru na drodze żelaznej imienia Karola Ludwika między Krakowem a Lwowem. — Izba uchwala ustawę bez dyskusyi w drugiem i zaraz także w trzeciem czytaniu wraz z rezolucyą komisyjną.

Poczem idzie drugie czytanie wniosku Rosera z projektem ustawy o wynagradzaniu kar, ucierpianych przez osoby niewinnie zasądzone.

Pos. Dostal nie zgadza się na zasadę, przyjętą w projekcie komisyi. Projekt rządowy z r. 1883, uchwalony przez Izbę poselską i przez komisyę prawniczą Izby wyższej (a przez Izbę wyższą *in pleno* odrzucony), polegał na zasadzie słuszności; gdy tymczasem wniosek Rosera, Jaquesa i towarzyszów, będący niby powtórzeniem owego projektu rządowego, opiera się na zasadzie obowiązku wynagradzania kar niewinnie ucierpianych. Obowiązku takiego żaden wytrawny prawnik nie uzna. Nadto cierpi projekt na rozwlekłość postępowania w przysądzeniu wynagrodzenia. Orzekać o tem mają wyższe sądy krajowe; te zaś tak są zarzucone pracą i tak niedostatecznie obsadzone, że osoba niewinnie zasądzona będzie musiała bardzo długo wyczekiwać orzeczenia, gdy tymczasem ze względu na niezamożność osób tych właśnie jak najszybsze postępowanie byłoby na miejscu. Mowca wnosi: odesłać projekt do komisyi z poleceniem, aby go przeobraziła w duchu skrócenia postępowania z wykluczeniem rozprawy ustnej i kontradyktorycznej.

Pos. Roser broni zasady obowiązku, przyjętej już we Francyi i w innych krajach. Wywłaszczone mienie wynagradzane jest w zupełności; tem więcej powinny być wynagradzane krzywdy na czci, zdrowiu i zarobku, a sama zasada słuszności tu nie wystarcza. Mowca zwraca się w gorących słowach do pana Ministra sprawiedliwości, aby ujął się za projektem tym, szczególnie w Izbie wyższej. (*Huczne brawa*).

Pos. Kronawetter w razie przyjęcia wniosku Dostala wnosi dodatek: polecić komisyi, aby w dwu tygodniach na nowo zdała sprawę.

Na tem przerwano obrady.

Pos. Steinwender nalega na pana Prezesa gabinetu, aby odpowiedział na interpelacyę w sprawie zamierzonego założenia w Wiedniu wielkiego przedsiębiorstwa drukarskiego i wydawniczego przez angielską spółkę akcyjną.

Pos. [illegible] wnosi interpelacyę do pana Prezesa gabinetu w sprawie nieprawidłowości w wyborach sejmowych w okręgu Lussin.

Pos. Türk użala się, że prezes Izby odkłada wciąż na nowo postawienie sprawy podatku giełdowego na porządku dziennym.

Prezes odpowiada, że czyni to ze względu na sprawy pilniejsze.

Koniec posiedzenia o godz. 3. — Następne we czwartek.

## Koło polskie.

Od komisyi redakcyjnej Koła poselskiego polskiego otrzymujemy następujący komunikat:

Na posiedzeniu Koła posłów polskich w dniu 2go marca b. r. odbytem pod przewodnictwem zastępcy przewodniczącego p. Czerkawskiego, p. Chrzanowski przedstawił wniosek komisyi kołowej, uproszonej do rozstrząśnienia petycyi Rady miejskiej krakowskiej, upraszającej Koło o poparcie żądania, iżby w Krakowie urządzony był targ na bydło i stacya popasowa. Komisya wnosi: Koło starać się będzie, aby Izba poselska przekazała petycyę tę Rządowi do najskuteczniejszego uwzględnienia (*zur thunlichsten Berücksichtigung*). Petycya ta przekazaną została za staraniem przemawiającego do izbowej komisyi gospodarstwa narodowego, która petycyę tę przekaże Rządowi z takiem wezwaniem. Koło przyjęło to sprawozdanie do zatwierdzającej wiadomości.

Następnie p. Chrzanowski przedstawił Kołu rezultat dotychczasowych rokowań deputacyi Koła co do trzech spraw przekazanych tej deputacyi. Mianowicie co do sprawy budowy dwóch gmachów w Krakowie dla pomieszczenia III gimnazyum i szkoły realnej; p. Minister oświecenia okazał się dość chętny tej sprawie, gdy ją deputacya gorliwie poparła z przedstawieniem korzyści dla państwa, lecz p. Minister nie może dać ostatecznej odpowiedzi przed nadejściem z Namiestnictwa aktów, zawierających ostatnią ofertę kasy oszczędności krakowskiej, które do 1 marca jeszcze nie nadeszły. Co do sprawy znacznego powiększenia zasiłków ze skarbu państwa na utrzymanie szkół przemysłowo fachowych i przemysłowo uzupełniających w Galicyi w 1890, oraz co do uzupełnienia organizacyi szkoły sztuk pięknych w Krakowie, czyni jeszcze deputacya dalsze kroki w ministerstwie oświecenia.

---

ciepłych dniach, po odwilżach lutowych, w pierwszych dniach marca pod wieczór wziął tęgi mróz, a w nocy zaczął padać suchy śnieg i rozszalała się zamieć straszliwa. W tej chwili ktoś wszedł i otworzył drzwi z korytarza; zimny, mroźny powiew i znany moim uszom jęk zamieci doszedł aż do mnie. Uczułem w całem ciele dreszcz strachu, po raz pierwszy w życiu okropna obawa przejęła całą moją istotę.

— Ksiądz musi być przed wschodem słońca — szepnąłem mimowolnie błagalnym głosem do Hrehora. — Każ pozaprzęgać wszystkie konie folwarczne — mówiłem już głośniej i pewniej — niech wszyscy parobcy z wami jadą; po cztery, po pięć, po sześć par sani razem nie zbłąka się przecież... Ksiądz musi być dla pani.

— Będzie! — odrzekł krótko i stanowczo Hrehor i wyszedł z kredensu. Za chwilę doszedł moich uszu dźwięk dzwonków, oddalających się w różne strony sanek.

— Będzie! będzie! — dźwięczały mi w uszach, w duszy, stanowcze słowa starego woźnicy. Kiedy Hrehor mówi, że będzie, to będzie z pewnością. On dla niej przywiezie księdza, choćby zamieć była stokroć sroższą, przywiezie go bezpiecznie i pewnie, tak jak wiózł ją samą do ślubu, jak przywoził kapłanów, którzy jej dzieci chrzcili, jak przywiózł sługę bożego z wiatykiem w tę smutną godzinę, gdy jej mąż, mój świętej pamięci ojciec konał.... Och! ksiądz będzie, musi być, Hrehor go przywiezie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Poczem przewodniczący Czerkawski otworzył obrady nad sprawami, będącemi na porządku dziennym następnego posiedzenia Izby poselskiej. Koło na wniosek „swej komisyi matki“ uchwaliło przedstawić jako swoich kandydatów do komisyj izbowych w miejsce ś. p. pos. Hausnera: p. Czerkawskiego do komisyi budżetowej, w której już poprzednio był członkiem; p. Pinińskiego do komisyi, roztrząsającej sprawy, tyczące się kas oszczędności; p. Benoego do komisyi językowej.

Dalej wzięto pod obrady rządowy projekt ustawy, zatwierdzającej układ Rządu z Towarzystwem kolei Karola Ludwika, o budowę drugiego toru tej drogi żelaznej z Krakowa do Lwowa. Sprawozdawca komisyi izbowej, roztrząsającej tę sprawę p. Biliński, przedstawił ją, a Koło na wniosek jego, po krótkiej dyskusyi postanowiło głosować za rządowym projektem ustawy.

Co do przedłożonego przez komisyę izbową projektu ustawy, zawierającej postanowienia o wynagradzanie niesłusznie skazanych, członek tej komisyi p. Piniński wniósł, by Koło głosowało za zwróceniem tego projektu do komisyi, który to wniosek przedłoży klub czeski. Propozycyę tę Koło przyjęło z poprawką, wniesioną przez p. Żuka - Skarszewskiego, aby głosować za zmienieniem projektowanej ustawy do komisyi izbowej, z poleceniem przedłożenia ustawy według tej zasady, iżby wykluczyć drogę procesową.

Na wnioski pp. Rutowskiego i Chrzanowskiego poleciło Koło polskim członkom komisyi budżetowej, aby upomnieli się o podwyższenie zasiłków ze skarbu państwa, na utrzymanie szkół rolniczych w Dublanach i Czernichowie, oraz szkoły gospodarskiej leśnej we Lwowie, która winna być w tym roku zreorganizowaną odpowiednio uchwałom Sejmu.

P. Rutowski wypowiedział obawy, aby Rząd nie zniósł stacyi stadnin rządowych w Radowcach z powodu, że żąda przywrócenia dawnej stacyi w Piber (w Styryi), lecz przedstawienie tej sprawy przez p. Benoego usunęło te obawy.

## Sprawy parlamentarne.

W komisyi budżetowej Izby dep. rozwinęły się obszerne obrady nad rozdziałem „ruch na kolejach państwowych“. Pomiędzy innymi przemawiał p. Menger w sprawie [illegible]ycyi konduktorów, proszących o podwyższenie płac, i zapytywał p. Ministra handlu, czy przedsięwziął już środki, zmierzające do zaprowadzenia taryfy strefowej na państwowych kolejach przedlitawskich? Taryfy te na kolejach węgierskich spowodowały taki kolosalny ruch osobowy, że reforma rzeczona nie przyniosła tamtejszemu skarbowi najmniejszej szkody. Należy zastanowić się nad tem, że dziś już podróżni z Galicyi i Szląska udają się do Wiednia przez Węgry, skutkiem czego ruch tamtejszy wzmaga się ustawicznie. Austrya nie może, bez narażenia się na znaczne szkody, przeoczać faktu, że Węgry, które stoją z nią w tak ścisłych stosunkach, skutkiem taryf strefowych, w wysokim stopniu obniżyły cenę jazdy kolejowej na swoich liniach.

Z kolei dr. Russ uzasadniał swój wniosek w sprawie obniżenia taryfy osobowej, a to przynajmniej o $^1/_3$ część, zapytując się p. Ministra, w jakiem stadyum znajduje się obecnie rozstrzygnięcie tej sprawy?

Słowieńscy deputowani pod przewództwem hr. Hohenwarta, przedłożyli prezesowi gabinetu hr. Taaffemu i Ministrowi Gautschowi żądania swoje, co do sprawy szkolnej. Pp. Ministrowie odpowiedzieli, że Rząd będzie się starał zadość uczynić wszystkim pilnym potrzebom, dotyczącym szkół słowieńskich.

Rząd przyrzekł deputowanym czeskim, jak donosi *Politik*, iż wstawi do budżetu 40.000 zł. jako subwencyę, na czeską wystawę jubileuszową.

Na przedwczorajszem posiedzeniu klubu czeskiego odczytano petycyę czeskiego politycznego stowarzyszenia w Opawie, w którem stowarzyszenie to wita z radością czesko-niemiecką ugodę; zarazem jednak wypowiada nadzieję, iż Rząd w następstwie podjętej z tak pomyślnym skutkiem akcyi, uczyni dalszy krok dla sanacyi obecnych stosunków na Szląsku. Klub uchwalił wziąć pod rozwagę żądania zawarte w pomienionej petycyi. Sprawą galicyjskiego przedłożenia indemnizacyjnego, miał zająć się klub na wczorajszem zebraniu.

## Wybory do parlamentu niemieckiego.

Wszystkie dzienniki zestawiając bilans ostatnich wyborów do parlamentu niemieckiego, stwierdzają dotkliwą porażkę dotychczasowej większości, w pierwszym zaś rzędzie frakcyi narodowo - liberalnej, która zredukowaną została do garstki, liczącej zaledwie 37 głosów. Frakcya ta tedy, która w poprzednim parlamencie odgrywała decydującą rolę, zajmie w nowej Izbie mniej miejsc niż socyalno-demokraci, którzy wchodzą w liczbie 38. Wszystkie trzy miasta hanzeatyckie, dostąpiły zaszczytu posiadania socyalno-demokratycznych przedstawicieli. „Reprezentanci niemieckiego handlu międzynarodowego — woła z uczuciem boleści *Nat. Ztg.* — są p. Bebel, dalej drukarz, kucharz okrętowy i dwóch podrzędnych socyalno-demokratycznych dziennikarzy!“.

Frakcya socyalno-demokratyczna posiadając tak pokaźny zastęp posłów, będzie mogła z pewnym naciskiem i głośno obwieszczać swój program, ubezwładniać samoistnemi wnioskami całą pracę parlamentarną i nabawiać parlament rozlicznych kłopotów.

Monachium, dotychczasowa warownia bawarskiego narodowego liberalizmu, okazało się obecnie także miastem socyalno-demokratycznem. Obaj bowiem posłowie narodowo-liberalni tego miasta wyparci zostali przez socyalnych demokratów. Przy głównych wyborach zwyciężył zaraz Vollmar, a przy wyborach ściślejszych Birk, swego narodowo-liberalnego przeciwnika.

Oficyalne *Berl. Polit. Nachr.* oświadczają dzisiaj rozstawionym drukiem, że śmiesznem jest mniemanie, jakoby rezultat ostatnich wyborów do parlamentu zniewolił rząd do nadania dotychczasowej swej polityce innego kierunku.

Rząd, jak z innej strony zapewniają, będzie się starał wytworzyć większość konserwatywno-katolicką, z przybraniem frakcyi polskiej.

Telegraficzne biuro Wolffa rozsyła komunikat następującej treści: Pomimo wielkiej opozycyjnej większości, rząd będzie miał w ważnych pytaniach przy pomocy centrum katolickiego większość za sobą.

## Z Petersburga.

(Zmiany w komendach wojskowych. — Manewry korpusu gwardyi. — Propaganda prawosławia. — Passicz. — Towary rossyjskie w państwach bałkańskich. — Zarządzenia przeciw epidemii).

W dniach ostatnich zaszły pewne zmiany osobiste w wyższych komendach wojskowych. Komendant XVI korpusu gen. Troicki został mianowany pomocnikiem generała Dragomirowa, główno-dowodzącego wojskami w okręgu kijowskim, a jego miejsce zajął generał porucznik Czemersin, który w przeciwstawieniu do Troickiego nie posiada żadnej przeszłości wojennej. Posadę komendanta w Kijowie otrzymał generał-porucznik Zalow, którego nazwisko posiada wzięcie w kołach sztabu generalnego. Dalej obsadzono nowemi siłami trzy komendy dywizyjne. Komendę 6 dywizyi (płockiej) otrzymał gen. Panjukin, należący przez czas dłuższy do sztabu gen. Hurki i znany z tego, iż w swoim czasie podczas pobytu gen. Skobelewa w Warszawie urządził głośną ucztę, na której Skobelew wygłosił zaciętą filipikę przeciw Niemcom i Austryi, przepowiadając rychłe starcie Rossyi z temi mocarstwami. Dowództwo 7 dywizyi (radomskiej) otrzymał gen. hr. Komorowski, wreszcie 31 dywizyi (charkowskiej) gen. Kochanow, który w ostatniej turecko-rossyjskiej wojnie odznaczył się niepospolitą osobistą walecznością.

Tego lata mają odbyć się pod Petersburgiem wielkie manewry korpusu gwardyi, na które spodziewani są liczni dostojni goście z zagranicy.

Do *Pol. Corr.* piszą z Petersburga:

Dążenia rusyfikacyjne w prowincyach nadbałtyckich znajdą wyraz także w zarządzeniach kościelnych, zmierzających do popierania prawosławia. W departamencie ministerstwa spraw wewnętrznych dla obcych wyznań odbywają się nad tym przedmiotem narady, a w kołach poinformowanych mówią, iż zamierzonem jest utworzenie ewangelicko-teologicznej akademii w Petersburgu, oraz zastrzeżenie rządowi bezpośredniego wpływu na obsadzanie duchownych posad w prowincyach nadbałtyckich. Kościelna organizacya w pomienionych prowincyach ma przeto służyć do poparcia politycznych dążności rządu. Prawosławny synod rozwija ruchliwą działalność około budowy prawosławnych cerkwi, a wstawienie znacznych kwot na ten cel w preliminarzach najbliższych lat, jest już zapewnionem.

Wedle *Ag. Północnej* prezes skupczyny serbskiej i burmistrz miasta Belgradu Pasicz przybył nad Newę, aby podziękować w imieniu rządu serbskiego, skupczyny i narodu za dowody życzliwości, której Serbia od pewnego czasu ustawicznie doznaje.

Według *Petersb. Wied.*, obeznany ze stosunkami na półwyspie Bałkańskim kupiec Popow stara się o utworzenie towarzystwa akcyjnego, które zamiarza urządzić w państwach Bałkańskich składy towarów, zorganizować rozpowszechnienie ich za pośrednictwem wędrownych roznosicieli, utrzymywać żeglugę na Dunaju i t. d.

Dzienniki donoszą, iż w obec możliwego pojawienia się na wiosnę cholery, zwołani będą niebawem lekarze ziemscy z gub. petersburskiej dla narady nad środkami przeciw szerzeniu się epidemii.

## Z Francyi.

*(Sytuacya.)*

Przeobrażenie, dokonane w łonie gabinetu francuskiego, ma głębsze nieco znaczenie, niżby się na pozór zdawać mogło. Powołanie radykała Bourgeois na ministra spraw wewnętrznych, oznacza poniekąd zwrot steru politycznego ku lewicy. Ostatnie wypadki polityczne przekonały rząd, iż nie podobna liczyć mu na trwałe i bezwzględne poparcie konserwatywnych żywiołów republikańskich, że łatwiej daleko da się wytworzyć większość parlamentarna, złożona z żywiołów oportunistycznych i radykalnych; już w sprawie księcia Orleanu dał się uczuć silny wpływ lewicy radykalnej. Obecnie wzmocnienie żywiołu radykalnego w gabinecie, otwiera większy jeszcze wpływ temu stronnictwu na kierunek spraw politycznych. Zmianę tę trafnie, chociaż z pewną przesadą, oddaje *Journal des Débats*, gdy mówi: „Na prawdę mamy teraz nowy gabinet, którego prezydentem Bourgeois pod auspicyami Floqueta i Clémenceau“. Podobnie *Républ. Française*, zastanawiając się nad udzielonem ministerstwu votum zaufania, zapytuje, „czy żądano votum dla Théveneta czy dla Bourgeois, gdyż tylko ta niejasność tłómaczy liczne abstynencye“.

Istotnie, godnem jest uwagi, że przy głosowaniu nad kwestyą gabinetową wstrzymało się od głosowania aż 110 republikanów — liczba stanowczo rozstrzygająca. Posłowie ci zajęli w obec gabinetu postawę wyczekującą i przy pierwszej sposobności mogą zwrócić się przeciwko gabinetowi Tirard-Bourgeois.

W kołach politycznych zastanawiają się już nad tem, kto odziedziczy rządy po Tirardzie.

Jedni upatrują w Constansie przyszłego szefa gabinetu, ale jak się zdaje, Carnot nie dopuści do ministerstwa Constansa. Inni wymieniają Méline'a, lecz o ile wnosić można z poniedziałkowego usposobienia Izby, gabinet Méline'a wydaje się nieprawdopodobnym. W tej epoce kompromisów politycznych najprawdopodobniejszym kandydatem wydaje się Freycinet, który ma szacunek w Izbie i mnóstwo zwolenników zarówno w obozie oportunistycznym, jak i radykalnym.

O nowym ministrze spraw wewnętrznych piszą z Paryża do *Neue fr. Presse*: Leon Bourgeois, który jak się zdaje powołany jest do odegrania wielkiej roli, urodził się w r. 1851. Jest on doktorem praw. W r. 1877 został on generalnym sekretarzem departamentu Marne, a w 3 lata później podprefektem w Reims. Tam zasłużył na zaufanie rządu i ludności postępowaniem pełnem taktu. W r. 1882 awansował na prefekta, a następnie został powołany do ministerstwa spraw wewnętrznych jako referent spraw gminnych. Kiedy w r. 1887 Grognon ustąpił z posady dyrektora policyi paryskiej, Bourgeois otrzymał tę ważną i trudną posadę; za jego urzędowania minęły spokojnie krytyczne chwile dymisyi Grevy'ego i wyboru Carnota. Do parlamentu został dopiero wybrany w r. 1888 z departamentu Marne. Wtedy ustąpił z posady prefekta policyi za prezesostwa Floqueta, który należy do jego najlepszych przyjaciół, i wstąpił do gabinetu w charakterze podsekretarza stanu. Po upadku Floqueta Bourgeois zatrzymał tylko mandat poselski.

# KRONIKA

*Lwów, 6 marca.*

— **JE. Pan Namiestnik** Kazimierz hr. Badeni nadał opróżnione stypendya z funduszu naukowego, przeznaczone dla młodzieży ruskiej narodowości, w kwocie rocznych po 105 złr. w. a. począwszy od roku szkolnego 1889/90, Konstantemu Kulczyckiemu, słuchaczowi II. roku prawa; Emanuelowi Romanowiczowi, słuchaczowi III. roku prawa; Teofilowi Mrycowi, słuchaczowi IV. roku filozofii, i Aleksandrowi Kolessie, słuchaczowi II. roku filozofii w c. k. Uniwersytecie lwowskim.

— **Koncert połączony z loteryą fantową**, który się odbył w niedzielę, dnia 2 marca b. r., w gmachu „Sokoła“ na dochód Stowarzyszenia Dam Czerwonego Krzyża, przyniósł ogółem dochodu 1.798 zł. 89 ct. i 1 dukat (sprzedany za 5 zł. 59 ct.) Wydatki, t. j. zakupno fantów, najem sali, oświetlenie, służba i inne uczyniły kwotę 341 zł. 81 ct., przeto pozostało czystego dochodu 1.462 zł. 67 ct. w. a.

Komitet wywiązuje się z miłego obowiązku, składając najszczersze podziękowanie wszystkim tym paniom i panom, którzy w jakikolwiekbądź sposób przyczynili się do osiągnięcia tak świetnego wyniku, w szczególności zaś Wpanu Bolesławowi Lewickiemu, którego staraniom przeważnie zawdzięczyć należy, iż loterya fantowa tak dobrze była urządzoną.

Lwów, dnia 5 marca 1890.

*Marya hr. Badeniowa.*
*Walerya ks. Windischgraetz.*

— **Odczyt dr. Wojciecha hr. Dzieduszyckiego** odbędzie się w wielkiej sali ratuszowej w sobotę, 8 b. m. Szanowny prelegent mówić będzie o „pessymizmie w Niemczech“, a dochód z odczytu przeznaczył na rzecz tutejszej Czytelni akademickiej. Biletów wstępu (krzesło 1 zł., wstęp na salę 40 ct., galerya 20 ct.) nabywać można w księgarniach pp. Seyfartha i Czajkowskiego oraz pp. Gubrynowicza i Schmidta, tudzież w Czytelni akademickiej (Rynek 24) od godziny 12 do 1 w południe.

— **Odczyt.** Przypominamy, iż w piątek, 7 b. m., o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej p. Kazimierz Kleczkowski mieć będzie odczyt publiczny „O fantazyi artystycznej“.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się w sobotę, dnia 8 b. m., raut z przedstawieniem amatorskiem. Początek o godzinie pół do 8-mej wieczór. Lista otwarta. Bilety wydawane będą w sobotę do godziny 4 po południu.

— **Z Uniwersytetu**. Pan Henryk Baczewski, rodem ze Lwowa, kandydat adwokacki, otrzymał na dniu dzisiejszym w Uniwersytecie tutejszym stopień doktora praw.

— **Posiedzenie nauczycieli szkół wyższych** odbędzie się w sobotę, dnia 8 lutego b. r. o godzinie 6 wieczór w sali fizyki szkoły realnej. Porządek obrad: 1) O nauce religii Mojżeszowej w szkołach średnich Ref. p. Izydor Planer. 2) Z medycznej pedagogii; rzecz oparta na podstawie typowego wypadku z praktyki. Ref. p. Ludwik Hodoly.

— **Przedstawienie fonografu Edisona** dla członków Towarzystwa politechnicznego odbędzie się w lokalu Towarzystwa w sobotę, dnia 8 b. m., o godzinie 7 wieczór. Wstęp od osoby 1 złr.

— **Kasa dla chorych.** W dniu 4 marca b. r. odbyło się posiedzenie zarządu powiatowej kasy dla chorych w okręgu administracyjnym m. Lwowa pod przewodnictwem p. W. Gubrynowicza. Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z poprzedniego posiedzenia, przewodniczący zdał sprawę z czynności za luty b. r. Dochody po koniec lutego wynosiły 4620 zł. 47 ct., wydatki 3025 zł. 24 ct. Pozostałość kasowa 1595 zł. 23 ct. ulokowana jest na książeczkach kasy oszczędności i w kasie podręcznej. Chorych w lutym zgłosiło się 188, z tych ośmiu odesłano do szpitala, umarło 6 w kuracyi domowej, pozostało na marzec 95. Na posiedzeniu tem załatwiono sprawę obsadzenia posad lekarzy, mianowani zostali pp.: dr. C. Stembarth, dr. T. Jendl i dr. M. Bett. W końcu przedłożył dr. Kulczycki jako kierownik biura kasy, sprawę zaległości, które wynoszą bardzo pokaźną sumę około 4000 zł., a które przy pomocy magistratu drogą egzekucyi ściągnięte być muszą.

— **Zarząd Bursy nauczycielskiej** w Tarnopolu prosi nas o ogłoszenie następującego podziękowania: Dr. Gładyszowski, lekarz powiatowy w Tarnopolu, niósł chorym wychowankom Bursy bezinteresowną, skuteczną pomoc lekarską, za co też miło jest zarządowi Bursy złożyć czcigodnemu doktorowi publiczne podziękowanie. Również Wydziałowi krajowemu, który raczył w czasie tegorocznej sessyi sejmowej, udzielić Bursie jednorazowej zapomogi w kwocie 100 złr., zarząd składa wyrazy należnego podziękowania.

— **Komitet ruski** dla niesienia pomocy dotkniętym klęską nieurodzaju włościanom przesyła nam następujący wykaz datków na ten cel złożonych w miesiącu lutym b. r. do kasy komitetu: 1. Instytut ruski „Dom Narodny“ we Lwowie 300 zł., 2. Instytut Stauropigijski 100 zł. 3. Metropolita Józef Sembratowicz z Rzymu 50 zł. 4. Ks. Michał Kuniewicz, wojskowy kapelan w Wiedniu 50 zł. 5. Towarzystwo im. Michała Kaczkowskiego we Lwowie 50 zł. 6. Towarzystwo galicyjsko-ruskiej „Matycy“ we Lwowie 50 zł. 7. Seweryn Derżko, dyrektor „Narodnej Torhowli“ we Lwowie, 30 zł. 8. Polityczne Towarzystwo „Ruska Rada“ 25 zł. 9. Dr. J. A. Dobrjański, adwokat we Lwowie, 25 zł. 10. Dr Leon Pawęcki 25 zł. 11. Radca dworu Lityński 20 zł. 12. Ks. kanonik Pakirz ze Lwowa 10 zł. 13. Ks. kan. dr. Józef Delkiewicz, prof. Uniwersytetu, 10 zł. 14. Ks. Gliński z Rybna 10 zł. 15. Ks. Dolnicki ze Stanisławczyka 7 zł. 22 ct. 16. Bogdan A. Dziedzicki, literat ze Lwowa 5 zł. 17. Ks. Jan Kostecki 5 zł. 18. Dymitr Gliński, c. k. leśniczy 5 zł., 19. Dr. Lityński, adwokat ze Lwowa, 5 zł. 20. W. P. Jasieniecki w Krośnie 5 zł. 21. Ks. dr. Mielnicki, wicerektor gr. kat. duch. seminaryum we Lwowie 5 zł. 22. Ks. Jakób Łukaszewicz, paroch w Wojsku 5 zł. 23. Ks. Klemens Lityński, kapelan wojskowy we Lwowie, 5 zł. 24. Ks. Gliński z Mikłaszowa, od parafian 4 zł. 12 ct. 25. Ks. Jan Bałtarowicz z Ładyczyna, od cerkiewnego bractwa, 4 zł. 26. Jan N. Pełech, redaktor ze Lwowa 4 złr.

27. Ks. A. Monczałowski, redaktor ze Lwowa 4 zł. 28. Ks. Jan Sirko z Gajów Starobrodzkich 3 zł. 29. Ks. kan. Michał Malinowski ze Lwowa 3 zł. 30. Ks. Klemens Chotyniecki z Ujkowic 2 zł. 20 ct. 31. Gr. kat. klasztor w Złoczowie 2 zł. 10 ct. 32. Apollo Nyczaj, dyrektor Narod. Torhowli we Lwowie 2 zł. 33. Bazyli G. Łahoła, sekretarz domu Narodnego 2 zł. 34. Sawa A. Duda ze Lwowa 2 zł. 35. Leon L. Ropicki 2 zł. 36. A. S. Fedorowicz w Bochowie 2 zł. 37. Taras Łucki, sekretarz Stauropigii we Lwowie 1 zł. 38. Ks. Justyn Żelechowski, katecheta w Przemyślu 1 zł. 39. Helena Bodykiewicz z Pistynia 1 zł. 40. Ks. Jan Bałtarowicz z Ładyczyna od siebie 1 zł. 41. Ignacy Pokryszka z Jankowic 1 zł. 42. Ks. Łużecki z Lipiny 1 zł. 43. Ks. Jan Lubowicz z Ostrowa 1 zł. 44. Grzegorz Dyńka, włościanin z Chmielowic 1 zł. 45. Michał Koneńko z Grzymałowa 20 ct. 46. Za pośrednictwem redakcyi *Czerwonej Rusi* ks. Daniel Szkurhan od parafian w Kromieryżu 11 zł. 40 ct. 47. Ks. Jan Łużecki z Przemyśla 10 zł. 48. Bogdan Zarewicz z wieczorku w Stryju 5 zł. 36 ct. 49. Ks. Leon Hoterowski, archidyakon ze Lwowa, 5 zł. 50. Ks. Macieliński z Koropca 5 zł. 51. Ks. Macieliński z Koropca od bractwa cerkiew. żeńsk. 4 zł. 52. Ks. Al. Sabat z Riczki 2 zł. 53. Elżbieta Teodorowicz od Biszofów w Przemyślu 2 zł. 54. Ilia Tuna z Laszek murowanych 2 zł. 55. Ryszard Bund z Wiednia 1 zł. 56. Ks. Daniel Szkurhan od N. N. w Kromieryżu 1 zł. 57. Ks. Wasyl Kopytczak w Tarnopolu 1 zł. Razem 896 złr. 60 ct.

= **Samobójstwo**. Adam Rawski, młodzieniec 24-letni, c. k. asystent tutejszego urzędu pocztowego, odebrał sobie życie dziś o godzinie wpół do 10 rano przez poderżnięcie gardła brzytwą, w swem mieszkaniu pod l. 24 przy ulicy Kopernika. Śmierć nieszczęśliwego, mimo natychmiastowej pomocy nastąpiła po upływie kwadransa.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 6 marca 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 5 do godziny 12 w południe dnia 6 marca 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku przeważnie południowy, co do siły mierny (2·0), stan nieba zmienny, powietrze bardzo wilgotne (86 prc. wilgotności wzgl ęd.), opad śnieg, wysokość opadu 1·7 mm.

Srednia temperatura w tym czasie była —7·0°C, najwyższa —3·0°C dziś o godzinie 12 w południe, najniższa —8·8°C w nocy.

Wczoraj około godziny 10 wieczór zaczął śnieg padać i prószył z przerwami do godziny 12 w południe.

Zniżka barometryczna 730 do 735 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; zwyżka 770 do 765 mm. w zatoce Biskajskiej; zniżka drugorzędna utworzyła się we Włoszech.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 749 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 6 do godziny 12 w południe dnia 7 marca b. r. Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (2—4), średnia temperatura doby podniesie się do —4·0°C, niebo będzie zachmurzone, względna wilgotność powietrza podniesie się do 90 prc.; opad śnieg. Mglisto.

— **Wydział powiatowy w Wieliczce** zakupił od Towarzystwa im. St. Staszica 30 książeczek p. t. „Moskwa w obec Unii i Polski“.

— **Wojna o szuter**. Przed rokiem rada gminna miasteczka Strzyżowa formalną uchwałą zezwoliła miejscowemu poczmistrzowi wybierać szuter rzeczny na łące gminnej za opłatą 110 zł. Kiedy jednak w ostatnim tygodniu lutego pocztmistrz, który opłatę ową już uiścił, zaczął wywozić z łąki szuter, gromada mieszkańców strzyżowskich, złożona z 35 osób, naszła burmistrza miejscowego, żądając wśród pogróżek, ażeby natychmiast wzbronił pocztmistrzowi wywożenia szutru z łąki gminnej. Dzięki tylko pełnemu taktu zachowaniu się burmistrza, nie przyszło przytem do zaburzenia spokojności publicznej. Dwaj główni sprawcy sprzeciwienia się władzy zostali uwięzieni.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w przeciągu dwóch tygodni straciło gimnazyum tarnopolskie dwóch rzeczywistych profesorów, filologa Sebastyana Króżla (ur. w r. 1844 w Wróblówce około Czarnego Dunajca) i historyka Wiktora Zahajkiewicza (ur. w r. 1840 we Fradze, w powiecie rohatyńskim). Obydwaj umarli nagle na udar serca, a ś. p. Wiktor nawet w klasie na lekcyi historyi. Obydwaj gorąco przywiązani do swej religii i ojczyzny, serdeczni koledzy, zdolni nauczyciele, kochali swój zawód i powierzoną sobie młodzież; to też nie dziw, że pozostawili po sobie wdzięczną pamięć i głęboki żal nie tylko u kolegów i uczniów, ale i obywateli miasta i okolicy, czego wymownym wyrazem były wspaniałe mimo zasp i wichrów stepowych pogrzeby, odbyte w dniach 19 lutego i 1 marca b. r.

We Lwowie, Kazimierz Bończa Fredro-Boniecki, właściciel dóbr ziemskich.

W Kurowcach pod Hłuboczkiem w., Stanisław Rozwadowski, właściciel dóbr ziemskich, w 46 roku życia.

W Stryju, Juliusz Kuhn, starszy inżynier i naczelnik warsztatów kolei Państwowych.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

## GŁOSY PUBLICZNE.

W sprawie poruszonej wczoraj na tem miejscu przez p. Józefa Glinkiewicza, otrzymaliśmy następujący list od dr. Leopolda Caro, który na zasadzie: *audiatur et altera pars* zamieszczamy, zastrzegając się wszakże, iż dalszych pism polemicznych w tej kwestyi ogłaszać nie będziemy.

Pismo dr. Caro brzmi:

Szanowny Panie Redaktorze!

List p. Józefa Glinkiewicza, umieszczony w numerze 62 wiedeńskiej *Presse* i we wczorajszej *Gazecie Lwowskiej*, zniewala mnie do następującej odpowiedzi. P. Glinkiewicz wychodzi z tego fałszywego założenia, jakobym mówił o „swym własnym poglądzie prawniczym“ i wydawał artykuły swe „za najzupełniej własny płód ducha swojego“. Tego ani nie uczyniłem, a świadczy o tem tekst obu artykułów *Pressy*, ani też uczynić mogłem, gdyż ani ja, ani p. Glinkiewicz, jeśli jest autorem wydanej bezimiennie broszury p. t.: „Sumy galicyjskie“, nie wiele już mogliśmy powiedzieć nowego w tej kwestyi. Posłowie polscy do Rady państwa w r. 1848, uchwały sejmowe z dnia 23 kwietnia 1861, debaty w sejmie nad rezolucyą Izby posłów w r. 1865, wnioski Wydziału krajowego z jesieni 1865 r., sprawozdanie komisyjne z dnia 28 lutego 1866, debaty w sejmie nad projektem rządowym z dnia 28 sierpnia 1868, sprawozdanie komisyi budżetowej sejmu krajowego, przedłożone sejmowi w d. 9 paźdz. 1868, itd., dosyć dostarczyły nam materyału, ja zaś w szczególności miałem jeszcze do dyspozycyi debaty sejmowe z dnia 20 paźdz. 1882 nad przedłożeniem rządowem z d. 9 września 1882, tudzież wniosek śp. Alfreda hr. Potockiego z dnia 20 stycznia 1887 i dyskusyę nad nim. W książce p. Glinkiewicza przeprowadzony jest dowód, że patent z dnia 7 września 1848 a w szczególności §. 8 d) nie obowiązuje Galicyi. Odnośny wywód wyjął jednak ze sprawozdania komisyjnego z dnia 28 lutego 1866. To samo znajduję w książce Pierożyńskiego „Rozprawa o funduszach krajowych“ 1865, które mogą p. G. z równem prawem o plagiat posądzić. P. Gl. dowodzi niemniej, że nie patent z d. 4 marca 1849, ale patent z dnia 15 sierpnia ma moc obowiązującą dla Galicyi. To samo opowiadają jednak i motywa rządowe. Czyliżby i one popełniły plagiat? P. Gl. przytacza ciekawą korespondencyę Bacha z Bruckiem z r. 1857, ale i ta znachodzi się w motywach rządowych. P. Gl. wreszcie opowiada, jak przyszło do orzeczenia Glasera i Ungera, tak korzystnego dla kraju i jest to jedyny ustęp w całej jego pracy, nadzwyczajnie godny uwagi, którego nigdzie indziej nie znalazłem i w którym broszura jego służyła mi za wyłączne źródło. Zresztą posługiwałem się obok powyższych, ustawami samemi, dalej stenograficznemi sprawozdaniami Rady państwa z r. 1848. „Die Grundentlassung in Oesterreich, Erster Theil nach ämtlichen Quellen. Wien 1857, Die oesterreichische Grundentlastungsschuld von Norbert Mundl Wien 1855. Zyblikiewicz Indemnizacya. Romanowicz Galicyjski budżet krajowy i koncesya długu indemnizacyjnego. Leo Finanse Galicyi, oraz projekt reformy skarbu krajowego. Tyle w ogóle.

Nieprawdą jest więc, jakoby wywody prawnicze były własnością moją lub p. Glinkiewicza, gdyż to są wywody Wydziału krajowego i posłów naszych w Radzie państwa, nieprawdą, jakoby p. G. miał do nich jakiekolwiek prawo, nieprawdą, jakoby artykuły moje, obejmujące zaledwie 360 wierszy, mogły być grabieżą popełnioną na książce o 120 stronicach, jakoby źródła p. G. z wyjątkiem wymienionego już szczegółu nie były mi przystępne. Szczegół o orzeczeniu Glasera i Ungera, że kraj musi proces wygrać, wydał mi się tak ważnym, że drukowałem go tłustemi czcionkami, co może i p. G. uczynił. Nie ma w tem niewolniczości. Motywa rządowe są, jak w innem miejscu wykazałem, tak bezstronne, że zawierają z małemi wyjątkami najlepsze argumenta za krajem, te same, które p. G. i ja przytoczyliśmy. Zszeregowanie szczegółów toć to następstwo ustaw, które wszyscy w chronologicznym porządku omawiać muszą.

Nie odmawiam — jakkolwiek w tak niegodny sposób zaczepiony — broszurce p. t.: „Sumy galicyjskie“ szczegółowego, choć nie zawsze przejrzystego przedstawienia rzeczy — niechże p. G. nie domaga się od artykułu dziennikarskiego cytowania szeregu źródeł, czego się nigdy i nigdzie nie praktykuje. W artykułach *Pressy* miałem zamiar krótko i zwięźle przedstawić lewicy pogląd kraju, t. j. Sejmu, Wydziału krajowego i wszystkich, którzy u nas o tej kwestyi pisali, aby ją przekonać, że się nam słusznie należy, co inni jako darowiznę przedstawić usiłują. Nie wykroczyłem nigdzie po za granice artykułu ściśle informacyjnego. Co się tyczy *Gazety Narodowej*, umieściłem naprzód kilka artykułów p. t.: „Obecny stan sprawy indemnizacyjnej“, które z książką p. t.: „Sumy galicyjskie“ nic wspólnego nie mają, powtóre dalszy szereg artykułów: „W sprawie ugody indemnizacyjnej, z których jedynie III. IV. omawia te same kwestye, co i „Sumy galicyjskie“ w wielu punktach zgodnie (znów na podstawie dyskusyj sejmowych) w innych odmiennie n. p. p. G. nie podaje, że Smolka poprawkę z roku 1848 cofnął i dlaczego ją cofnął, nie wskazał nigdzie na to, że §§. 2 i 11 patentu z dnia 7 września 1848 nie weszły w życie w Galicyi, nie wspomina o okólniku z dnia 27 czerwca 1849 l. 7302 i t. d. Ponadto ja p. G. wyraźnie cytowałem w artykule IV., a u wstępu wspomniałem, że o ile poprzednie moje artykuły były zupełnie samodzielne, o tyle widzę się spowodowanym w skutek powszechnych wątpliwości co do szans Galicyi w ewent. procesie powtórzyć to, co Zyblikiewicz, Ziemiałkowski, Grocholski i inni dawniej już powiedzieli.

Nie mogłem w tem miejscu mówić o panu G. gdyż nie on, ale tamci są autorami argumentacyi prawniczej broszury „Sumy galicyjskie“, co zresztą panu G. wcale nie ubliża. Z powodu trudności technicznych, jakoteż z powodu tego, że druga serya moich artykułów, w sprawie ugody indemnizacyjnej w części historyczno-prawnej nie ma samodzielnej wartości, co w samych artykułach zaznaczyłem (z wyjątkiem znów wstępu i zakończenia, omawiającego krytycznie motywa rządowe [art. I, II, VI]) nie miałem zamiaru ogłosić z nich odbitki. Motywa rządowe znajdują się w moich rękach dla tego nie miałem potrzeby dowiedzieć się o nich aż z *Pressy*. Sądzę, że po tem bezstronnem i wyczerpującem przedstawieniu rzeczy i czytelnicy, a może i p. G. przyjdzie do przekonania, że grubo przeholował, a w takim razie ubliżające mi w wysokim stopniu zarzuty cofnąć powinien. Na wszelki wypadek oświadczam, że na osobiste wycieczki pana G. odpowiadać nie myślę, powyższy wywód bowiem zbija dostatecznie ich bezzasadność.

Równocześnie upraszam rzeczoznawców, aby rzecz ściśle rozpatrzyli i orzekli, czy artykuły moje z *Pressy* nr. 50 i 60 i artykuły z *Gazety Narodowej* nr. 16, 17, 18, 19, 42, 43, 44, 48, 49 i 51 są „plagiatem“ czy „niesłychanie śmiałą grabieżą“ jak p. G. raczył się wyrazić.

Z wysokiem poważaniem
*Dr. Leopold Caro.*

## Notatki literacko-artystyczne.

**Z teatru**. „Skąpiec“ Molierowski ściągnął wczoraj do teatru dość liczną publiczność, która z zajęciem i uznaniem przypatrywała się grze p. Fiszera w roli Harpagona. Gra ta niewątpliwie staranna i jednolicie opracowana, o tyle tylko mogłaby dać powód do krytyki, o ile rozmija się nieco z zamiarami nieśmiertelnego autora. Molière w Harpagonie uwiecznił typ nieludzkiego skąpca, nadając mu rozmiary niezwykłe. Zgromadził on w jednej postaci wszystkie cechy skąpstwa, każąc bohaterowi swemu to zniżać się do drobnych, komicznych objawów swej namiętności, to gnębić siebie i innych jak ofiarę, prawdziwie tragiczną. Nie fatalizm, nie los okrutny, nie kolizye życiowe, ale własna Harpagona namiętność jest tu motorem tragicznym. Ani szczęście własne, ani szczęście najbliższych, nawet rodzonego syna, nie ma dla Harpagona wartości — siebie gnębi na każdym kroku, znosi głód i niedostatek, gotów zawsze wszystko i wszystkich poświęcić dla jednej rozkoszy — posiadania pieniędzy. Tą wyłącznością myśli, uczuć i namiętności różni się Harpagon od Shylocka. Żyd szekspirowski jest także chciwy i skąpy, — ale poruszają go i inne namiętności; on pała przedewszystkiem żądzą zemsty na tych, którzy nań plwali z pogardą na Rialto; nawet pieniądze daje na stracenie, aby za nie módz okupić kawał żywego mięsa z piersi wroga. Harpagon krwi nie żądny — on pragnie tylko zachować swoje talary, on się niemi pieści i rozkoszuje jak matka dzieckiem — po za tem cały świat, jego pragnienia, uciechy i rozkosze nie istnieją dla niego. To też w ostatnim akcie, gdy niezwykły przypadek odnalezienia się rodziny Anzelma niszczy jego zamiary, łącząc Maryannę z Kleantem a Elizę z Walerym, Harpagon zdaje się nawet nie zwracać na to uwagi, cały oddany radości z powodu odzyskania swej szkatułki z talarami. Dba on o to tylko i tego się domaga, aby Anzelm pokrył koszta obu wesel i aby mu sprawił nowy strój weselny.

Ta wyłączność namiętności, aby się dostatecznie uwydatniła oczom widza, musi przedstawić się w kształtach niemal potwornych, przechodzących rozmiarami swemi zwykłe jej objawy. Harpagon, aby odpowiedzieć intencyom Molièra, musi stanąć w obec widza jako prototyp skąpstwa i chciwości; musi być groźnym obrazem namiętności, zrywającej wszelkie związki rodzinne i społeczne, gnębiącej i pożerającej opanowanego nią człowieka. Nawet w komiźmie swym Harpagon powinien być przerażającym lub ohydnym, musi obudzać albo litość albo wzgardę.

Tak też pojmowali tę postać niemal wszyscy interpretatorowie tej roli, a na scenie naszej tak ją przedstawiali Nowakowski, Rapacki, Rychter.

Pan Fiszer stworzył postać inną; stworzył ją jednolicie i z talentem sobie właściwym; i że się tak wyrazimy „zmodernizował“ molierowskiego Skąpca. Harpagon jego nie przeraża, nie oburza, więcej śmieszy; mniej jest potwornym a bardziej naturalnym, spółczesnym; spokoju ma dużo i nie wyczerpuje sił swoich na dramatyczne okrzyki; jest to człowiek skąpy, ale nie potwór skąpstwa, nie ten molierowski prototyp chciwości, składający jej na ofiarę i siebie i sobie najbliższych, zdolny poświęcić dla niej wszystkie najświętsze uczucia. Słowem Harpagon p. Fiszera jest to człowiek dziewiętnastego wieku, którego namiętność nie występuje tak jaskrawo, choć nie braknie jej subtelnych odcieni ani charakterystyki. Kreacya wielce zajmująca, która zaszczyt przynosi utalentowanemu artyście; gra jego wycieniowana, subtelna, pełna finezyi, na szczery zasługuje poklask.

Inne role odegrane były poprawnie, że tu wymienimy tylko panie: Kwiecińską (Maryanna) i German (Floryna), panów: Woleńskiego (Walery), Kwiecińskiego (Kleanta), Dębickiego (Jakóba) i Skalskiego (Strzała).

**Przedstawienie amatorskie.** Wczoraj odbyło się w sali kasyna miejskiego przedstawienie amatorskie, urządzone przez Towarzystwo oszczędności kobiet, na rzecz włościan klęską nieurodzaju dotkniętych. Amatorowie odegrali komedyjkę Wł. hr. Koziebrodzkiego, Aurelego Urbańskiego „Dramat jednej nocy“ i obraz ludowy Anczyca „Łobzowianie“. Huczne oklaski wywołał mazur z wybornem zacięciem odtańczony w 4 pary. Wszakże *great attraction* tego przedstawienia był występ panny Klementyny Czosnowskiej, która ze zwykłym sobie wdziękiem odśpiewała *bolero* z operetki „Serce i Ręka“ a w obec frenetycznych oklasków publiczności, dodała jeszcze kuplet „Oj, ci mężczyźni“. Primadonna operetki warszawskiej zdobyła sobie od razu powszechne sympatye we Lwowie; ogólnem jest zdanie, popierane jednomyślnie przez krytykę, że trudno znaleźć w jednej osobie ściślejsze połączenie prawdziwego artyzmu z nieopisanym urokiem i wdziękiem. Afisz zapowiada jutro pożegnalny występ sympatycznej i utalentowanej artystki. Mamy nadzieję, że afisz nie mówi tym razem prawdy i że jutrzejsza „Piękna Helena“ nie będzie spiewem łabędzim.

Sala kasynowa była przepełniona publicznością, która nie szczędziła oklasków pannie Czosnowskiej oraz amatorom-artystom, którzy z zadania swego wywiązali się doskonale.

W antraktach przegrywała wyborna muzyku 30 p. p. pod kierownictwem kapelmistrza p. Rolla.

**Trzeci koncert Towarzystwa muzycznego** odbędzie się w piątek, dnia 7 b. m., w sali Towarzystwa muzycznego (gmach teatralny, pod artystycznem kierownictwem dyrektora p. Rudolfa Schwarza. Program: 1. Theodor Gouvy. „Simfonietta (D-dur) op. 80“ na orkiestrę. a) Allegro. b) Scherzo. c) Thema con variazioni. d) Finale. 2. J. Selmer. op. 13. „Dwie poezye Shelleya“ na solo barytonowe (p. Władysław Kulczycki) z towarzyszeniem orkiestry. 3. a) Franciszek Słomkowski. „Romans“ na orkiestrę. b) G. Bizet. „Duo: Petit mari, petite femme“ „Impromptu: La toupie“, suite „Jeux d'enfants“. 4. J. S. Bach. „Ciaconna (D-mol)“ instrumentował na wielką orkiestrę J. Raff. Bilety są do nabycia w księgarni pp. Seyfartha i Czajkowskiego, a w dzień koncertu przy kasie. Wydział Towarzystwa muzycznego uprzedza publiczność, że koncerta będą rozpoczynać się ściśle z uderzeniem oznaczonej godziny i że z rozpoczęciem każdego utworu, wstęp do sali będzie wstrzymany. Początek z uderzeniem godziny 7 wieczór. Koniec przed dziewiątą.

**Przewodnika hygienicznego**, organu Towarzystwa „Opieki zdrowia“, redagowanego przez dra Jordana, wyszedł drugi numer tegoroczny. Doniosłą dla działalności pożytecznego tego Stowarzyszenia jest wiadomość, iż książęco-biskupi konsystorz krakowski zawiadomił zarząd, iż w najbliższym czasie zaleci duchowieństwu dyecezyi popieranie *Przewodnika hygienicznego*, jako jedynego u nas organu propagującego poprawę w miastach i po wsiach stosunków sanitarnych. Wydział Towarzystwa ze swej strony postanowił zakładać na prowincyi Kółka, które jako filie Tow. rozciągać będą opiekę nad sprawami zdrowia publicznego w swoich okolicach. Numer *Przewodnika* za luty obejmuje 56 stron druku i zawiera cenny odczyt prof. Gluzińskiego „o suchotach płucnych, ich przyczynach i sposobach ochrony“, artykuł dra Wierzbickiego, znanego astronoma „o influenzy i posusze ostatnich czasów“, dra Kwaśnickiego nader ważne-

dla ogółu matek „uwagi o odrze“, na którą tak licznie zapadają dzieci, wreszcie różnorodne drobne wiadomości. Jako dodatek dołączono statystyczny wykaz urodzin i zgonów, oraz przyczyn śmierci w dziewięciu większych miastach Galicyi. Członkowie Tow. „Opieki zdrowia“ płacą za *Przewodnik* rocznie 2 złr., wkładka roczna zaś dla nauczycieli szkół ludowych wynosi tylko 1 złr.

---

**Konkurs.** Komitet Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem ogłasza niniejszem dla pp. artystów malarzy Konkurs imienia Wojciecha Gersona na obraz historyczny (religia, historya, alegorya, mitologia), wykonany w ciągu trzech lat ostatnich i któryby nie znajdował się, czy to na wystawie Towarzystwa, czy na innej wystawie w Warszawie. Nie kwalifikują się do konkursu wszelkie kopie, tudzież kompozycye autorów zmarłych na trzy lata przed 1 stycznia 1891 roku.

Życzący stanąć do konkursu, winien nadesłać komitetowi Towarzystwa przed 15 grudnia r. b. deklaracyę w formie listu z wymienieniem tytułu obrazu, imienia i nazwiska i dokładnego swojego adresu. Obrazy winny być nadesłane do lokalu Towarzystwa najpóźniej dnia 30 r. b. Przed rozstrzygnięciem konkursu, obrazy podlegają rewizyi cenzury rządowej.

Autor obrazu, uznanego przez komitet Towarzystwa wespół z profesorem Gersonem, za najlepszy, otrzyma w nagrodę rubli sześćset. Obrazy nadesłane i przyjęte na konkurs, pozostawać będą na Wystawie Towarzystwa przez tygodni sześć.

---

**Rembrandt, czy nie Rembrandt?** W Le Pecq pod Saint-Germain en Laye, umarła niedawno pewna staruszka, zostawiając tylko córkę obłąkaną umieszczoną w szpitalu. Z polecenia sądu przystąpiono do sprzedaży ruchomości, między któremi było nieco dzieł sztuki. Sporządzono katalog, w którym jeden obraz zapisany został jako „Chrystus i pielgrzymi w Emaus — szkoła Rembrandta“. Na licytacyi nabył go paryski handlarz Bourgeois za 4.060 franków. Byłby go nabył znacznie taniej, gdyby nie obecność malarza jednego, który cokolwiek cenę podbił w górę. Dopiero bliższe obejrzenie obrazu wykazało podpis „Rembrandt r. 1656“. W Paryżu stwierdzono nietylko, że przedmiot jest całkiem inny, niż się zdawało, bo „Abraham goszczący u swego stołu aniołów“, ale zaczęto w obrazie odkrywać takie zalety i piękności, że autorstwo Rembrandta w oczach wielu ludzi nabrało zupełnej pewności. Trudno na pewno rozstrzygnąć, czy to Rembrandt czy nie Rembrandt, ale w każdym razie obraz uznany został za niewątpliwe dzieło sztuki, a pierwsze powagi w rzeczach znawstwa sztuki twierdzą, że malować go mógł tylko Rembrandt. Oczywiście biedna spadkobierczyni została pokrzywdzoną — wszakże upomnieć się nie może o swoje pretensye — a szczęśliwy nabywca zrobił świetny interes. Sprawa wywołała w Paryżu wiele hałasu. Pisma illustrowane podają reprodukcyę wsławionego dzieła sztuki. Piękny z niego drzeworyt można widzieć w ostatniej „Illustration“.

---

**Nowa gwiazda**. Z Nowego Jorku donoszą: Pisma tutejsze zajmują się obecnie gorliwie grą i losami młodziutkiego chłopczyka, zbierającego już wszakże, pomimo młodocianego wieku, jeśli nie złoto, to przynajmniej laury, a raczej oklaski od rozentuzyazmowanych grą jego, zwłaszcza pań amerykańskich.

„Gwiazdką“ tą wschodzącą na firmamencie sztuki za oceanem jest Harry Brother, dla małego wzrostu i wątłej twarzycki, powszechnie zwany przez sprawozdawców „Jumbo“, (co przenośnie znaczy słoń, czyli wielkolud).

Ośmioletni ten dzieciak, za artystyczną grę na skrzypcach, otrzymał świeżo dwa odznaczenia na publicznych koncertach akademii muzycznej w Brooklynie. Reprezentują one każde wartość kilkudziesięciu dolarów. Nadto, dyrektor akademii kazał odfotografować młodziutkiego artystę, którego, aby go przeszło pięciotysięczna zgromadzona publiczność widzieć mogła, musiano za każdym razem stawiać na umyślnie do tego przygotowanem wysokiem wzniesieniu.

Brother jest Polakiem; ujrzał bowiem światło dzienne w Warszawie, gdzie ojciec jego przez lat kilkanaście przemieszkiwał, jako krawiec damski....

Specyaliści muzyczni przepowiadają mu świetną przyszłość.

---

## Z Izby sądowej.

*(Proces emigracyjny w Wadowicach).*

**Wadowice**, 5 marca.

Jak już doniosłem telegraficznie, miał wczoraj po południu bronić się osobiście obwiniony Klausner, a przed nim szereg naganiaczy. Tak się też stało.

Klausner mówił blisko dwie godziny. Omawiał on szczególniej sprawę „Union“ i „Packetu“. Przytem twierdził, że agencya hamburska w Oświęcimiu miała roczny dochód w kwocie 82.950 złr., wszelkie zaś wydatki wynosiły 45.767 złr., tak że przeszło 37.000 złr. zostawało do podziału między 5 wspólników agencyi. Na końcu swego przemówienia Klausner oddał swój los i oskarżonych w ręce przysięgłych, zapewniając, że żadnych zbrodni w agencyi się nie dopuszczono.

Bronił się także oskarżony Neumann, prosząc o ukończenie sprawy z Zawadą, na co mu przewodniczący przerwał, by o Zawadzie nie mówił, skoro sprawa ta w obecny proces nie wchodzi.

Naganiacze polecali się łasce przysięgłych.

Na tem zakończono rozprawę.

---

Dziś rano o godz. 8 w farze wadowickiej odprawił katecheta gimnazyalny ks. Krupiński zamówioną uroczystą Mszę św., na którą przybyli wszyscy przysięgli, przewodniczący trybunału p. Lipka i wotant Zborowski. Z pomiędzy oskarżonych przybyli na Mszę św. prawie wszyscy konduktorowie oraz Adam Kostecki.

Z kościoła udali się przysięgli do sali sądowej, gdzie p. radca Lipka wypowiedział *résumé*.

Pouczenie to prawne skończyło się o godz. 12½ w południe.

Zaraz potem przysięgli udali się na naradę.

Werdykt spodziewany w sobotę.

---

## GOSPODARSTWO I HANDEL

**Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Stan z dniem 28 lutego 1890.

Asygnaty, czeki i wkładki oszczędności 1,981.508 zł. 72 ct. Emisye: *a)* 4½ procentowe listy zastawne 15,402.400 zł. i. w. *b)* obligacye komunalne I Emisyi 1,170.900 zł. i. w. Razem 16,573.300 zł. i. w.

---

**Ciągnienie losów**. Przy ciągnieniu losów z r. 1864 wyszły następujące serye: 445, 470, 531, 851, 873, 880, 1000, 1430, 1438, 1626, 1809, 1829, 1876, 2043, 2233, 2310, 2335, 2417, 2420, 2441, 2463, 2970, 3026, 3440, 3566, 3877, 3878.

Główna wygr. padła na Nr. 70 seryi 531; 20.000 złr. wygrał Nr. 9 ser. 2441; 10.000 złr. wygrał Nr. 17 ser. 1000; po 5.000 złr. wygrały Nr. 30 ser. 2441 i Nr. 2 ser. 3440.

---

**Węgierskie losy Czerwonego krzyża.** Przy ciągnieniu odbytem 1 b. m. w Peszcie, padła główna wygrana 25.000 zł. na s. 5890 nr. 90, 2000 zł. na s. 2795 nr. 23, 1000 zł. na s. 1698 nr. 28 i s. 5033 nr. 46, 500 zł. na s. 17 nr. 5, s. 2047 nr. 92, s. 7242 nr. 100, s. 7253 nr. 60 i s. 7610 nr. 40.

---

**Z Izby handlowo-przemysłowej.** W dniu 14 marca 1890 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w kancelaryi dyrekcyi urzędów pomocniczych c. k. sądu krajowego dla spraw cywilnych na 2 piętrze sprzedaż wybrakowanych starych aktów, około 44 cetnarów metrycznych.

Prezydent *Kiselka* m. p. Sekretarz *M. Bodyński* m. p. ces. radca.

---

**Targ zbożowy.** *)

Dnia 6 marca 1890.

**Lwów,** pszenica 8·50 do 9·10, żyto 7·40 do 7·80, jęczmień 6·— do 8·—, owies obroczny 7·— do 7·50, rzepak 15·50 do 16·50, groch 7·— do 12·—, wyka 5·50 do 6·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 35·— do 50·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

**Tarnopol,** pszenica 8·50 do 9·40, żyto 7·— do 7·25, jęczmień browarny 6·— do 8·—, owies —·— do 7·—, groch 7·— do 11·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

**Jarosław,** pszenica 8·30 do 8·75, żyto 7·— do 7·60, jęczmień 6·50, do 8·—, owies 6·80 do 7·20, groch 7·— do 11·50, wyka —·— do —·—, rzepak 15·— do 16·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 34·— do 48·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka —·— do —·—.

**Podwołoczyska,** pszenica 8·90 do 9·65, żyto —·— do 7·65, jęczmień 6·50 do 8·75, owies 7·— do —·—, groch 7·— do 12·—, wyka —·— do —·—, rzepak 16·— do 16·70, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 31·— do 44·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 45·— zł. za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 11·50 do 11·75 zł.

Usposobienie ciągle spokojne, wyczekujące. Nasiona strączkowe i do siewu znajdują powoli odbiorców u producentów.

*) Przedruk wzbroniony.

---

## OSTATNIA POCZTA

C. k. Namiestnictwo przyznało w porozumieniu z Wydziałem krajowym dla ludności włościańskiej dotkniętej nieurodzajem w powiecie husiatyńskim dalsze zasiłki, a mianowicie 25.000 zł. na bezprocentowe pożyczki i 5.000 zł. na bezzwrotne zapomogi.

---

Najj. Pan udzielał onegdaj w zamku budzyńskim publicznych posłuchań, poczem wyjechał na kilka godzin do Gödöllö.

---

*Fremdenblatt* pisze:

Jak nam donoszą ze Steyr w tamtejszej fabryce broni pracują obecnie z natężeniem wszystkich sił, aby uczynić zadość przyjętym zobowiązaniom. Obecnie wychodzi z tej fabryki co miesiąca 45.000 sztuk karabinów. Uzbrojenie austro-węgierskiej armii nową bronią już ukończone, teraz zaś fabryka głównie jest zajętą uskutecznieniem dostaw dla armii niemieckiej, co musi nastąpić w krótkim stosunkowo czasie. Dyrekcya zakładu sądzi, że po zaprowadzeniu bezdymnego prochu, co wymagać będzie częściowej zmiany w konstrukcyi ręcznej broni, dostawione już karabiny będą odsyłane napowrót partyami do Steyr celem przedsięwzięcia w nich koniecznych zmian. Również dostawa dla armii bułgarskiej odbywa się prawidłowo, a w tej chwili toczą się rokowania co do dostarczenia karabinów dla innych państw bałkańskich. Z republiką argentyńską zawarto już kontrakt w sprawie dostawy 20.000 sztuk karabinów. P. Mannlicher pobiera od każdego karabina, sporządzanego w fabryce steyerskiej jeden zł. prowizyi.

---

Cesarz Wilhelm, jak donoszą w formie oficyalnej z Chrystyanii, zamierza w ciągu lata złożyć wizytę królowi szwedzkiemu.

*Kreuz. Ztg.* pisze: Szef wielkiego sztabu generalnego hr. Waldersee, który bawi obecnie w Rzymie, odbył w zeszły poniedziałek dłuższą konferencyę z prezesem gabinetu włoskiego Crispim i włoskim ministrem wojny, przyczem poruszono obszerniej sprawę uzbrojenia.

W kwietniu mają przybyć do Berlina komisarz cesarski dla Wschodniej Afryki major Wissmann i Stanley.

Wedle *Köln. Ztg.*, bezzasadnemi są doniesienia, jakoby wkrótce miała się zebrać pełna rada stanu dla zaaprobowania uchwał powziętych przez obie komisye tejże rady.

W kołach parlamentarnych oczekują zamknięcia sesyi sejmu pruskiego dopiero w w pierwszych dniach maja.

---

*Agencya północna*, zostająca pod kontrolą rządu rossyjskiego, rozsyła następującą depeszę:

Misya ministra czarnogórskiego Wukowicza w Belgradzie, powiodła się najzupełniej. Przyszło do zawarcia przymierza zaczepno-odpornego pomiędzy Serbią i Czarnogórą. W Konstantynopolu złożył Wukowicz zapewnienia, iż serbsko-czarnogórskie przymierze jest tylko w pewnej części odpornem i Turcyi nie zagraża

---

Według ścisłego obliczenia dzienników paryskich, 257 deputowanych, którzy głosowali po przesileniu częściowem za wyrazem zaufania dla gabinetu Tirarda, byli to sami republikanie. 195 przeciwników rządu składało się z członków prawicy, z boulanżystów i 12 republikanów. Powstrzymało się od głosowania 78 oportunistów i umiarkowanych, zbliżających się do zapatrywań Saya. Powstrzymali się, jak mówią, od głosowania, ponieważ nie mogli gabinetowi ani dać wotum zaufania, ani też nie chcieli przesilenia ministeryalnego. Dzienniki mówią dziś otwarcie, że gabinet został uratowany jedynie postawieniem p. Bourgeois i obecnie nazywane jest ministerstwo od jego nazwiska, a nadto nikt nie wierzy, że to już koniec przesilenia i przewidują niebezpieczeństwa podczas rozpraw nad konferencyę berlińską. Rozprawy te przypadają dziś, we czwartek.

---

Z Londynu donoszą: Niemoc 80 letniego przewódcy liberalnych, Gladstona, była tylko chwilową. We wtorek zjawił się Gladstone w parlamencie, ażeby wziąć udział w dyskusyi nad sprawozdaniem komisyi dla sprawy Parnella. Gladstone mówił przeszło półtora godziny, a mówił przeciw wnioskowi rządowemu, domagającemu się, ażeby parlament uznał tylko sprawozdanie. Mowie Gladstona towarzyszyły często huczne oklaski. Gladstone mówił z uznaniem dla bezstronności sędziów, ale dodał, iż nie może dopuścić, ażeby zostało do protokołów Izby wpisane sprawozdanie, obejmujące 120 stronnic dużego formatu, a najeżone sprzecznemi zapatrywaniami o kwestyach czysto politycznych, o których sądzić mają prawo wszyscy, nie tylko sędziowie. Od osobistych, skandalicznych zarzutów zostali wprawdzie deputowani uwolnieni, ale inne oskarżenia ogólnikowe, znane były od lat 10 wszystkim i oskarżenia te nie powstrzymały partyi torysowskiej w r. 1885 od zawarcia ugody z Parnellistami. Sędziowie, twierdził Gladstone, nie mieli prawa wydawać wyroku o politycznych agitacyach. W końcu wzywał Izbę do zupełnego orzeczenia niewinności Parnella. – Po krótkim jeszcze epizodzie burzliwym, odroczono około północy dalsze rozprawy, które potrwają, jak sądzą, przynajmniej tydzień.

---

Z Rzymu donoszą o utrzymującej się uporczywie pogłosce o prawdopodobnem ustąpieniu z gabinetu generała Bertole-Viale, ministra wojny. Generał, jak twierdzą, nie chce być odpowiedzialnym za politykę kolonialną, która wymagając kosztów, zniewala go do nieustających ukróceń ze szkodą armii stałej we Włoszech. Generał też miał głównie wpłynąć na przyspieszenie ogłoszenia księgi zielonej, ażeby parlament mógł powziąć wyobrażenie o rzeczywistym stanie rzeczy. Do dyskusyi nad sprawą kolonialną nie mogło jednak przyjść na początku tego tygodnia, ponieważ kończono rozprawy nad organizacyą sądownictwa. Nieprzyjaciele gabinetu rozpowszechnili pogłoskę, że rozprawy nad sądownictwem umyślnie przewlekano, ażeby nie mogła przyjść pod obrady sprawa kolonialna.

---

## TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

**Chyrów**, 6 marca. (*Tel. pryw.*) O piątej rano w skutek nieostrożności rzemieślników wybuchł pożar w zakładzie OO. Jezuitów w prawem, nieukończonem skrzydle budynku, które w tej chwili (godzina jedenasta) w płomieniach. Straże pożarne z Dobromila i Przemyśla natychmiast wysłane, zajęte są ratunkiem; z Sambora straż także wysłano. Niebezpieczeństwa dla zamieszkałej części budynku niema.

**Chyrów**, 6 marca. (*Tel. pryw.*) Nowobudujące się skrzydło konwiktu pali się; ogień zlokalizowany; części konwiktu zamieszkałe już nie zagrożone; wypadku żadnego nie było, chłopcy zupełnie ocaleni.

**Chyrów**, 6 marca. (*Tel. pr.*) Pożar ugaszony: nowobudujące się skrzydło prawie całkiem zgorzało: konwikt ocalony; konwiktorzy żadnej nie ponieśli szkody.

**Wiedeń**, 6 marca. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby dep. hr. Coronini i towarzysze uczynili wniosek co do wydania ustawy w sprawie uregulowania postępowania w tych wypadkach, w których do prawomocności potrzebną jest większość ⅔ głosów.

Odpowiadając na interpelacyę dep. Steinwendera w sprawie koncesyi, udzielonej rzekomo towarzystwu pod firmą: *Anglo Austrian Printing and Publishing Union limited,* oświadczył prezes gabinetu hr. Taaffe, że tak on, jak i Minister handlu, przedstawiającym się im kapitalistom angielskim, którzy projektowali założenie stowarzyszenia akcyjnego dla prowadzenia fabryki papieru i drukarskich interesów nakładowych w Austryi, zrobili tylko zupełnie ogólnikowo nadzieję popierania ich sprawy; przyczem położyli szcze-

gólniejszy nacisk na ściśle przestrzeganie Najw. rozporządzenia z dnia 29 listopada 1865. Ani mowca, ani margrabia Bacquehem nie mogli uczynić inaczej, albowiem Rząd może tylko chętnem patrzeć okiem na lokowanie w Austryi zagranicznych kapitałów. Dotychczas Towarzystwo to nie wniosło podania o prowadzenie w Austryi projektowanego przedsiębiorstwa, dla tego też mowca nie ma powodu zasięgać bliższych informacyj.

Rząd będzie musiał czuwać nad tem, aby interesa państwa nie doznały szkody. Nie zachodzi tutaj nadużycie nazwisk ministrów, a po raz pierwszy zachodzi takie nadużycie gdzieindziej. Nie sprowadzi to jednak Rządu z drogi, wskazanej ustawą i interesami państwowemi (żywe oklaski).

P. Minister handlu margr. Bacquehem dał odpowiedź na interpelacyę deputowanego Krausa i towarzyszy w sprawie udziału Austryi w zapowiedzianej konferencyi berlińskiej. P. Minister zawiadomił, iż Rząd oświadczył gotowość wzięcia udziału w konferencyi, która wedle formalnego zaproszenia rozpocznie się d. 5 b. m. Rząd przyjął w swoim czasie także zaproszenie szwajcarskiego rządu związkowego na konferencyę w Bernie, która jednak już się nie odbędzie.

Odpowiadając dalej na odnośną interpelacyę, oświadczył p. Minister handlu, iż skutkiem znacznego powiększenia parku przewozowego na kolejach państwowych, można się spodziewać pożądanego polepszenia stosunków przewozowych.

**Wiedeń**, 6 marca. W komisyi budżetowej Izby deputowanych oświadczył p. Minister handlu, że co do kwestyi taryfy strefowej zarządziła generalna dyrekcya kolei państwowych gruntowne badania w tym kierunku, czy i o ile dałaby się przeprowadzić reforma taryfy osobowej w ten sposób, ażeby jak najszersze koła ludności z kolei żelaznych korzystać mogły. Propozycye w tej mierze przez generalną dyrekcyę zrobione, są przedmiotem rozważań w odnośnych ministerstwach i jest wszelkie prawdopodobieństwo, że wkrótce stanowczo rozstrzygniętą zostanie.

Komisya przyjęła dalej wniosek pos. Fanderlika, poparty przez p. Ministra handlu, ażeby preliminarz dochodów transportowych podnieść o 200.000 zł.

Pos. Lupul wniósł, ażeby urząd ruchu w Czerniowcach, zamienić na dyrekcyę ruchu, a przynajmniej rozszerzyć zakres czynności tego urzędu na wzór urzędu w Schönbergu.

P. Minister odpowiedział, że urządzenie dyrekcyi ruchu w Czerniowcach nie jest do przeprowadzenia z powodu, że ze względów ruchu dyrekcya linii Lwów-Czerniowce na każdy sposób we Lwowie pozostać musi. Reszta linii kolejowej poza Czerniowcami przedstawia przestrzeń zbyt małą ażeby dla niej tworzyć osobną dyrekcyę, wszelako celem zadość uczynienia o ile można życzeniom ludności, rozszerzono już istotnie zakres działania urzędu ruchu w Czerniowcach, w szczególności zaś co się tyczy agend handlowych i powiększenia liczby wagonów.

Odnośnie do kolei lokalnych wschodnio galicyjskich, oświadczył p. Minister, że jest już sporządzony projekt linii Tarnopol-Zaleszczyki, i że pod pewnemi warunkami możnaby dla tej linii uzyskać odpowiednią subwencyę ze skarbu państwa.

**Wiedeń**, 6 marca. Komisya budżetowa Izby panów zaleciła do przyjęcia projekt ustawy, dotyczący użycia ekwiwalentu przypadającego skarbowi państwa z wykupna prawa propinacyi galicyjskiej na rzecz zakupna nieruchomych dóbr w Galicyi. Komisya Izby panów przyjęła ten projekt w tem brzmieniu, w jakiem go komisya Izby posłów uchwaliła.

**Wiedeń**, 6 marca. *Vaterland* donosi, że komisya szkolna Izby panów zbierze się wkrótce, ażeby prowadzić dalej obrady.

**Wiedeń**, 6 marca. (*Tel. pr.*) Doniesienia o nieporozumieniach w łonie prawicy wypada przyjmować ostrożnie.

**Peszt**, 6 marca. Izba deputowanych przyjęła przeważną większością wniosek komisyi, dotyczący budowli wybrzeżnych w Szegedynie i odrzuciła wszystkie wnioski odmiennej natury.

**Peszt**, 6 marca. (*Tel. pr.*) Donoszą o ogromnych transportach zboża z Rumelii i Macedonii. Transporta przechodzą w Belgradzie na tratwy, ztąd Dunajem do Pesztu. Blisko 1000 wagonów zapowiedzianych.

**Peszt**, 6 marca. Klub partyi liberalnej zaakceptował na konferencyi projekt ustawy o obronie krajowej.

**Berlin**, 6-go marca. (*Tel. pr.*) Żądania nowych kredytów wojskowych, zapowiedziane w *Köln. Ztg.* uważają za wynik znanego projektu reorganizacyi armii nie dający powodu do żadnego zaniepokojenia.

**Berlin**, 6 marca. W brandenburskim sejmie prowincyonalnym, podnosił cesarz ścisły związek pomiędzy Brandenburgami i Hohenzollernami, a w końcu rzekł: Kto ze mną, temu jestem wdzięczny; kto przeciwko mnie, przeciw temu potrafię się bronić. Gdyby nas zamierzano atakować, to przy mnie znajduje się wielka, waleczna armia.

**Berlin**, 6 marca. Krążą wersye, że wyższe wymagania budżetowe, jakie mają być nowemu parlamentowi przedstawione, opierać się będą przeważnie na potrzebach w celu podniesienia stanu artyleryi.

Mówią też, iż Richter i towarzysze postawią wniosek o zniesienie ceł od artykułów żywności i o zastąpienie ceł tych nowemi podatkami.

**Berlin**, 6 marca. Na 397 wyborów, znanym jest już ostateczny rezultat głosowania z 392 okręgów. Wybrano: 71 staro-konserwatywnych, 21 młodo-konserwatywnych (stronnictwo państwowe), 41 narodowo-liberalnych, 104 członków centrum, 67 wolnomyślnych, 16 Polaków, 11 Welfów, jednego dzikiego, 10 Alzatczyków. 1 Duńczyka, 9 demokratów, 36 socyalno-demokratów.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa, w pozostałych 5 okręgach zwyciężyli: jeden kandydat stronnictwa konserwatywnego, 2 z centrum, jeden demokrata. O wyniku ściślejszego głosowania w okręgu Freiburg między kandydatem centrum i narodowo-liberalnym, niema dotychczas żadnej wiadomości.

**Berlin**, 6 marca. Wiadomości *Timesa* podane z Wiednia, jakoby ks. Bismarck wniósł prośbę o dymisyę z urzędu kanclerza Niemiec i jakoby pozostał na tem stanowisku tylko prowizorycznie aż do dalszej organizacyi urzędu kanclerskiego, zaliczane są do rzędu tych licznych pogłosek, które bez realnej podstawy alarmują koła giełdowe.

W kołach przewódców stronnictwa wolnomyślnego zwracają uwagę na różnicę zapatrywań pomiędzy Hänelem, a Richterem. Hänel zajmie prawdopodobnie w kilku kwestyach stanowisko odosobnione.

**Belgrad**, 6 marca. Dzienniki poświęcają wspomnienia z powodu rocznicy proklamowania królestwa. Półurzędowy *Odjek* mówi, że proklamacya ta oznacza chwilę powrotu Serbii na drogę tradycyjnej, narodowej polityki.

**Belgrad**, 6 marca. Pewien dziennikarz, który w swoim czasie dopuszczał się pełnych nienawiści wycieczek przeciw poselstwu austryackiemu, a wbrew urzędowemu napomnieniu nie ustawał w akcyi agitatorskiej, został z Serbii wydalony.

**Paryż**, 6 marca. Według doniesienia *Temps* rząd republikański w Rio Janeiro zaniechał zamiaru zwołania konstytuanty i ogłosi projekt konstytucyi, poczem miałyby nastąpić wybory do Izby i plebiscyt o projekcie konstytucyi.

**Paryż**, 6 marca. W kołach politycznych, zostających w bliskich stosunkach z Tirardem, krąży pogłoska, że Tirard po dzisiejszem posiedzeniu Izby weźmie urlop, motywując go stanem zdrowia, i że podczas urlopu zażąda listownie u Carnota dymisyi.

**Londyn**, 6 marca. *Biuro Reutera* donosi z Kanei: Z powodu złego wrażenia, które wywarł wyrok sądu wojennego wydany na trzech członków rady administracyjnej, zarządził gubernator nowy proces przed wyznaczonym do tego, wyższym sądem wojennym. Przewódca konserwatystów Issikaki, którego poczytywano za głównego sprawcę niepokojów, i który zbiegł, został uniewinniony. W skutek tego będzie mogło powrócić wielu innych wychodźców, muszą jednak przedtem w tureckiem poselstwie w Atenach złożyć oświadczenie poddania się.

**Londyn**, 6 marca. Według doniesienia *Biura Reutera* z Johannisburgu (republika Transwaalu w Afryce) prezydent Krüger przybył tam i miał przemowę do mieszkańców; przerywały mu często nieprzyjaźnie usposobione tłumy ludu. Później nastąpiła demonstracya przeciw rządowi. Sztandar Transwaalu zdarto z zabudowań rządowych i zniszczono.

## Telegrafowany kurs wiedeński.

**Telegramy zbożowe** z dnia 5 marca 1890 r. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogramów —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —.— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 12·62 do 12·75 zł. Szczecin: Pszenica —.— do —·— zł., rzepak —·— do —·— zł., spirytus —.— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., Kolonia —·— do — — zł., rzepak —·— do —·— zł. za 100 kilogramów jesień. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 8·49 do 8·50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiecień) 198·50 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 34·10 zł., rzepakowy olej —·— do — —,

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.



## Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 5. marca 1890.

| | | płacą złr. | ct. | żądają złr. | ct. |
|---|---|---|---|---|---|
| **1. Akcye za sztukę.** | | | | | |
| Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. | bez kupona | 194 | — | 197 | 50 |
| Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa. | | 229 | 50 | 233 | — |
| Banku hip. galic. po 200 zł. wa. | | 303 | — | 308 | — |
| Banku kred. gal. po 200 zł. wa. | | — | — | 216 | — |
| **2. List. zast. za 100 zł.** | | | | | |
| Banku hipotecznego 5 pr. w. a. | | 101 | 50 | 102 | 40 |
| " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią | | 106 | — | 107 | |
| Banku kraj 4½ pr. wa. los. 51 l. | bez kupona bieżącego | 98 | 50 | 99 | 50 |
| Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a. | | 100 | 50 | 101 | 50 |
| " " " 4 pr. w. a. | | 97 | — | 98 | — |
| " " " 5 pr. los. w 37 l. | | 100 | 50 | 101 | 50 |
| Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l. | | 94 | 40 | 95 | 40 |
| " " " 4½ pr. " " 52 | | 99 | 65 | 100 | 65 |
| " " " 4 pr. " " 56 | | 93 | 50 | 94 | 50 |
| Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi | | 57 | — | 60 | — |
| Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi | | 47 | — | 50 | — |
| **3. Listy dłużne za 100 zł.** | | | | | |
| Ogół. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat. | | — | — | — | — |
| **4. Obligi za 100 zł.** | | | | | |
| Indemniz. gal. 5 pr. m. k. | | 104 | 25 | 105 | 25 |
| Galic. funduszu propin. 4 pr. wa. | | 91 | 60 | 92 | 60 |
| Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a. | | 100 | 50 | 101 | 50 |
| Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a I. emisyi | | | | | |
| Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa. | | 104 | — | 106 | — |
| Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa. | | 97 | 25 | 98 | 25 |
| **5. Losy miasta Krakowa** | | 23 | — | 25 | — |
| " " Stanisławowa | | — | — | 36 | — |
| **6. Monety.** | | | | | |
| Dukat holenderski | | 5 | 50 | 5 | 60 |
| Dukat cesarski | | 5 | 57 | 5 | 67 |
| Napoleondor | | 9 | 39 | 9 | 49 |
| Półimperyał | | 9 | 65 | 9 | 75 |
| Rubel rossyjski srebrny | | 1 | 32 | 1 | 42 |
| " " papierowy | | 1 | 28 | 1 | 30 |
| **100 marek niemieckich** | | 58 | 95 | 59 | 95 |

## Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. marca 1890.

| **1. Dług państwa.** | płacą | żądają |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad | 87.95 | 88.15 |
| luty-sierpień | 87.85 | 88.05 |
| Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec | 88.— | 88.20 |
| kwiecień-październik | 88.10 | 88.30 |
| Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr. | 132.— | 134 – |
| " " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr. | 137 75 | 138.75 |
| " " 1860 po 100 złr. 5 pr. | 143.50 | 143.50 |
| " " 1864 po 100 złr. | 175.50 | 176 50 |
| " " 1864 po 50 złr. | 175.50 | 176.50 |
| Renty Com. po 42 litr. austr. | 151 90 | 152.50 |
| Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr. | —.— | —.— |
| Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 | 101.90 | 102.10 |
| Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr. | 109.90 | 110.— |
| **2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)** | | |
| Bukowiny | 104.— | 104.50 |
| Galicyi | 104.— | 105.— |
| Niższej Austryi | 109 50 | 110 — |
| Siedmiogrodu | —.— | —.— |
| Węgier za 100 zł. wa. 4 pr. | 89.40 | 88.10 |
| **3. Akcye.** | | |
| Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120 | 158.25 | 159.25 |
| Inst. kred. dla handlu po 160 zł. | 315 80 | 316.60 |
| Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł. | 574.— | 577.— |
| Gal. banku hip. po 200 zł. | 305.— | —.— |
| Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40 pr. | —.— | —.— |
| Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. | —.— | —.— |
| Bank dla krajów koronnych a 200 zł | 227.75 | 228.75 |
| Bank austro-węgierski a 600 zł. | 930.— | 932.— |
| Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze | 58 — | 59.— |
| Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. | 384.— | 386.— |
| Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk. | —.— | —.— |
| Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł. | —.— | —.— |
| Północna kolej po 1000 zł. m. k. | 2625.— | 2635.— |
| Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. | 195.50 | 196.50 |
| Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w. | 230.50 | 231.50 |
| Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr. | 225.— | 226.— |
| Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a. | 132 25 | 130.— |
| I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze | 194 50 | 195.— |
| **4. Listy zastawne losowane.** | | |
| Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l. | 100.25 | 101.— |
| " " " premiowe po 3 pr. | 108.25 | 108.75 |
| Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr. | —.— | —.— |
| " " " " " w 20 l. 7 pr. | —.— | —.— |
| " " " " " w 36 l. 6 pr. | 98 65 | 99.10 |
| Gal. Tow. kred w. a. po 4 pr. | 96.80 | —.— |
| " " " " po 5 pr. | 100.50 | 101.5 |
| " " " " po 5 pr. w 37 latach zwrotne | 100.50 | 101.50 |
| Banku kraj 4½ pr. wa. los. w 51½ l. | 98.75 | 99.25 |
| Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi | 100 25 | —.— |
| Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl. | 106.— | 106.50 |
| Banku aust. węg. 4½ pr. | 101.75 | 102.25 |
| Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr. | 101.— | 102.— |
| " Zakł. kr. ziem. po 5½ pr. | 101.50 | —.— |
| **5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)** | | |
| Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw. | 102.— | 103.— |
| Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze | —.— | —.— |
| Kolej północna po 100 zł. m. k. | 100.40 | 100.90 |
| " " po 100 zł. w. a. | 101.50 | 102.25 |
| Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr. | 106. | 106.40 |
| dtto (Jarosław-Sokal) | 99.50 | 100·— |
| Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 | 81.50 | 82.50 |
| z r. 1884 | 90.— | 90.70 |
| z r. 1866 | —.— | —.— |
| z r. 1872 | —.— | —.— |
| Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr. | 101.— | 102.— |
| **6. Losy.** | | |
| Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa. | 184.50 | 185.50 |
| Clarego po 40 zł. m. k. | 58.— | 59.— |
| Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. | 135.— | 136.25 |
| Keglevicha po 10 zł. m. k. | —.— | 34.— |
| Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a. | 23.60 | 24.10 |
| Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. | 23.— | 24.— |
| Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. | 59.— | 60.50 |
| Palfiego po 40 zł. m. k. | 56.50 | 57.— |
| Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. | 19.— | 19.50 |
| " " węg. " po 5 zł. | 12.75 | 13.25 |
| Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a. | 20.75 | 21.75 |
| Salma po 40 zł. m. k. | 60.50 | 61.50 |
| St. Genois po 40 zł. m. k. | 62.— | 63.— |
| Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.) | 30.— | 34.— |
| Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k. | 145.— | 149.— |
| " " po 50 zł. w. a. | —.— | 72.— |
| Waldsteina po 20 zł. m. k. | 40.75 | 41.75 |
| Windischgrätza po 20 zł. m. k. | 55.50 | 54 50 |
| **7. Weksle (za 3 miesiące).** | | |
| Augsburg na 100 zł. w. p. n. | —.— | —.— |
| Berlin za 100 mark. w. p. n. | —.— | —.— |
| Frankfurt za 100 mark. w. p. n. | —.— | —.— |
| Hamburg za 100 mark. w. p. n. | —.— | —.— |
| Londyn za 10 ft. szt. | 119 10 | 119.50 |
| Paryż za 100 fr. | 47.17 50 | 47.22.50 |
| **Kurs złota.** | | |
| Dukat cesarski men. | 5.59.— | 5.61.— |
| " pełnej wagi | 5.57.— | 5.59.— |
| Korona | —.—.— | —.—.— |
| 20-frankówka | 9.41.50 | 9.43.— |
| Rossyjski półimperyał | —.—.— | —.—.— |
| Talar związkowy | —.—.— | —.—.— |
| Srebro | —.—.— | —.—.— |

## Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

| dnia 6. marca 1890. | zł. | ct. |
|---|---|---|
| Jednolity dług państwa w banknotach | 87 | 95 |
| " " " w srebrze | 87 | 95 |
| Renta w złocie | 109 | 85 |
| 5 pr. austr. renta marcowa | 101 | 90 |
| Akcye banku austro-węgier | 928 | — |
| " " kredytowego wiedeńskiego | 315 | 25 |
| Londyn | 119 | 20 |
| Napoleondor | 9 | 43½ |
| Dukat cesarski men. | 5 | 60 |
| 100 marek niemieckich | 58 | 22½ |

L. 378 (1140 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie w ilości 21 rat po 78 złr. i reszty kapitału w sumie 468 zł. 88 ct. wa. zpn. po potrąceniu częściowej spłaty 300 relicytacyę realności Jana i Michała Assmanów własnej, wyk. hip. l. 4 gminy Zimnowoda objętej na dzień 28 marca 1890 o godzinie 10 rano w biórze 4.

Cena wywołania 2200 złr.

Wadyum 220 złr.

Na terminie tym realność tę nabyć można także niżej ceny wywołania.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności ocenienia, tudzież wyciąg hip. przejrzeć można w ts. Registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Lehmann.

Lwów, dnia 1 lutego 1890.

L. 166 (1375 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Jakóba Bila w ilości 45 zł. z pn., odbędzie się tutaj dnia 12 marca i 16 kwietnia 1890 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż 1/3 części realności lwh. 118 gminy Gorzyce objętej, Józefa Scibora własnej.

Cena wywołania 83 zł. 33 ct.

Wadyum 9 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Orzakiewicz w Zabnie.

Zabno, 27 stycznia 1890.

L. 239 (1371 3—3)

Dnia 17 marca i 18go kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 194 w Oleszycach położonej, wyk. hip. 202 i 965 objętej, w sprawie i na rzecz c. k. uprz. gal. Banku hipotecznego przeciw Isaakowi Leibie Greif pto 154 zł. 93 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 1500 zł.

Wadyum 150 zł.

Kuratorem wierzycieli nieznanych pan Albin Turzański adwokat w Lubaczowie.

Resztę warunków pzzejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 11 lutego 1890.

L 17762 (1394 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszym rozpisaną [illegible] marca i dnia 24 kwietnia 1890 zawsze o 10tej godzinie rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż 1/6 części majętności objętej wyk. hip. l. 47 gminy kat. Moszków i 1/6 części majętności objętej wyk hip. 58 gminy kat. Schmitkow dłużnika Dacka Marczuka własnych, celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 200 zł. wa. z przynal.

Cena wywoławcza stanowi cena szacunkowa sprzedać się mających 1/6 części majętności w ilości 155 zł. i 210 zł.

Wadyum zaś kwota 15 zł. 50 ct. i 21 zł.

W pierwszym terminie nabyć można 1/6 części powyższych majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny. Każda licytacya przeprowadzoną zostanie odrębnie.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został mianowany p. dr. Władysław Semetkowski.

Z c. k. Sądu powiatowego

Sokal, dnia 27 grudnia 1889.

L. 11685 (1389 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa Zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 165 zł. 54 ct. publiczną egzekucyjną sprzedaż realności w Krygu położonych a mianowicie: a) 1/2 ciała hipotecznego wyk. hip. l. 139 objętej Macieja Karpia własnej, b) 1/2 ciała hipotecznego wyk. hip. l. 49 objętej Józefa Karpia własnej, na dzień 24 marca i 21go kwietnia 1890 każdym razem o godz. 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania co do a) 40 zł., co do b) 601 zł. wa.

Wadyum co do a) 4 zł., co do b) 60 zł. 10 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adwokata dr. Radomyskiego w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Gorlice, dnia 28 stycznia 1890.

L. 10492 (1009 3—3)

W dniach 27 marca i 29 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym w sprawie Abla Rettiga przeciw Katarzynie Zemelka o zniesienie wspólnej własności realności wykaz hipoteczny l. 439 ks. gruntowej gminy Rozdół przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi tej realności Abla Rettiga i Katarzyny Zemelka w równej niewydzielonej połowie własnej, celem zniesienia wspólnej własności tej realności z tem, iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej 496 zł. 50 ct. wa. lub za takową, przy drugim terminie zaś także niżej tej ceny za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. t j. kwotę 49 zł. 65 ct. wa.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kuratorem Antoni Stasina z Rozdołu.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikołajów, 13 stycznia 1890.

L. 16124 (1346 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 26 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 23 kwietnia 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności pod lk. 126 według wyk. hip. l. 226 gminy katastralnej Bełełuji Michała Ostafijczuka własnej na rzecz c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 15 rat po 6 zł. z pn.

Cena wywołania 465 zł.

Wadyum 46 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanawia się kuratorem adwokata dr. Rozenbeka.

Sniatyn, dnia 9 lutego 1890.

L, 10492 (579 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia kwoty 131 zł. 32 ct. wa. wraz z procentem po 10 pr. od dnia 11 lutego 1887 bieżącym, kosztami w kwocie 12 zł. 90 ct. wa. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 9 zł. 73 ct. wa. obecnie przyznanych odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciał hipotecznych whl. 37 i 52 gminy Janczowa objętych dłużników Wojciecha Zająca, Antoniny Zającowej i Marcina Pancerza własnych w terminach mianowicie w dniu 28 marca 1890 i w dniu 2 maja 1890 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi dla realności pod lwh. 37 sumę 74 zł., zaś dla realności pod lwh. 52 kwotę 23 zł. 48 ct.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy miej. delg.

Nowy Sącz, dnia 9 listopada 1889.

L. 5515 (753 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krynicy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Mariem Bodner w kwocie 20 zł. z pn., odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym egzekucyjna publiczna sprzedaż dwóch kawałków gruntu w Muszynie położonych, Maryanny Pasternak własnych, w dniu 28 marca i w dniu 29 kwietnia 1890.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 90 zł.

Wadyum 9 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kurator c. k. notaryusz p. Aleksander Runge w Krynicy.

Krynica, 4 listopada 1889.

L. 14042 (1191 3—3)

C. k. Sąd powiatowy gliniański ogłasza że przeprowadzi o godzinie 10 rano dnia 28 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 maja 1890 nawet poniżej takowej licytacyę realności l. 34 według wyk. hip. l. 68 gminy kat. Gliniany do spadkobierców Arona Jaegera należącej, na rzecz Tauby Sary dw. im. Laudanowej pto. 500 zł., mon. konw. czyli 525 zł. aw. zpn.

Cena wywołania 2000 zł.

Wadyum 200 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusadowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem pana Szymona Czestyńskiego w Glinianach.

Gliniany, 31 stycznia 1890.

L. 2177 (1197 3—3)

Dnia 27 marca i dnia 29 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna przymusowa licytacya a). realności lwh. 76 księgi gruntowej gminy Darowice objętej, śp. Maryi Motyl własnej, b). realności lwh. 56 tejże gminy objętej spadkobierców śp. Wasyla Hryniszyna własnej celem zaspokojenia wierzytelności Ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 128 zł. 35 ct.

Cena wywołania realności a). 400 zł. realności b). 826 zł. 80 ct.

Wadyum dla realności a). 40 zł., dla realności b). 82 zł. 68 ct. jako kwota wynosząca 10 prc. ceny szacunkowej.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Bliższe warunki sprzedaży, wyciągi hipoteczne i akt oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych lub nienależycie uwiadomionych wierzycieli ustanowiono c. k. notaryusza Józefa Gromnickiego.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Niżankowice, 26 lipca 1889.

L. 7661 (1319 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Milówce, ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Barbary Babickiej w kwocie 100 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność lk. 249 w Nieledwi do dłużnika Jana Haręży należąca w dwóch terminach t. j. dnia 27 marca i dnia 10 kwietnia 1890 każdego razu o godzinie 10 rano w biórze c. k. Sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 560 zł.

Wadyum 56 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Tomasz Brączek wójt z Milówki.

Milówka, dnia 29 stycznia 1890.

L. 14744 (981 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do wiadomości, że na prośbę Banku hipotecznego we Lwowie dozwoloną została w celu ściągnięcia kwot 238 złr. 56 ct., 238 zł. 56 ct. pn. i 17 zł. 76 ct. egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Israela Liebersohna pod l. 291 w Kołomyi położonej wyk. hip. l. 716 ks. grt. gminy kat. Kołomyja objętej w dwóch na dzień 27 marca 1890 i 25 kwietnia 1890 zawsze o godź. 10 rano wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 13680 zł. aw., która służyć będzie oraz za cenę wywołania na ostatnim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie kwotę 1368 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie dr. Staubera został ustanowiony, wreszcie że akt opisania w mowie będącej realności, tudzież bliższe warunki licytacyjne w ts. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 4 stycznia 1890.

L. 8053 (585 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 28 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 2 maja 1890 i poniżej takowej licytacya realności l. 25/26 ciała hipotecznego nie stanowiąca Semka Stefańskiego i Połahny Melnyk własna na rzecz Berla Finklera o zapłacenie 11 rat po 23 zł. 53 ct. i reszty kapitału 344 zł. 45 ct. i 33 zł. 35 ct. aw.

Cena wywołania 600 zł. aw.

Wadyum 60 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli, ustanowionym jest kurator p. Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 14 stycznia 1890.

L. 10491 (492 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, iż celem zaspokojenia 23 rat po 24 zł. wraz z procentem po 10 pr. od dnia 17 września 1885 bieżącym, kosztami w kwotach 14 zł. 48 ct., 5 zł. 28 ct., 10 zł. 85 ct., tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 8 zł. 67 ct., obecnie przyznanych, odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. whl. 50 gminy Piątkowa objętego, wedle karty B. poz. 4 dłużników Jana Cabały i Katarzyny z Łukasików Cabałowej własnego w terminach, a mianowicie w dniu 28go marca 1890 i w dniu 29go kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 25 zł. wa.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania, tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k. Sąd powiat. miej. del.

Nowy Sącz, dnia 8 listopada 1889.

L. 3261 (1287 3—3)

Dnia 28 marca i 28go kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności gminy Lubaczowa wyk. hip. 1085 objętej, na rzecz c. k. Prokuratoryi skarbu o 51 zł.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 5 zł.

Kuratorem wierzycieli nieznanych Ignacy Szydłowski.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 15 czerwca 1889.

L. 9286 (1251 3 - 3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 150 zł. odbędzie się na rzecz Maryanny Buczak w tymże Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 175 gm. kat. Mikluszowice objętej dłużnika Jana Gąsiorka własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 27 marra i 1 maja 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zakrzewski.

Wadyum 297 zł.

Bochnia, dnia 3 stycznia 1890.

L. 71 (1422 2—3)

W dniach 26 marca 1890 i 9 kwietnia 1890 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w mojej urzędowej kancelaryi przy ulicy Jagiellońskiej l. 2 na zaspokojenie pretensyi Barucha Renzera jako cesyonaryusza Abrahama Starka przeciw Salamonowi Tand w kwocie 358 zł. 31 ct. aw. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż pretensyi wekslowych przez Salamona Tanda przeciw Sewerynowi Popielowi wywalczonych w kwotach 600 zł. aw. zpn. i 210 zł. aw. zpn.

Warunki licytacyjne wyłożone są do przejrzenia w mojej kancelaryi, w urzędowych godzinach.

Lwów, dnia 26 lutego 1890.

Dr. Wurst.
c. k. notaryusz jako
komisarz sądowy

L. 4932. (1369 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godź. 10 rano dnia 27 marca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 kwietnia 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności lk. 61 według wyk. hip. 96 ks. grunt. gminy Leśniowice Michała Karwackiego własnej na rzecz Zakładu kred. włość. w likwidacyi pto. 6 rat po 10 zł. i kapitału 121 zł. 61 ct. i 6 zł. 50 ct. zpn.

Cena wywołania 300 zł. wa.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dka nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanowiony kuratorem adw. dr. Lewandowski w Gródku.

Gródek, 12 grudnia 1889.

L. 507 (1250 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 500 zł. odbędzie się na rzecz Rozalii Turek, Kaspra Turka i spadk. Karola Turka w tymże Sądzie sprzedaż posiadłości lwh. 725 gm. kat. Bochnia objętej dłużników tj. spadkobierców śp. Juliana Machnickiego i Ludwiki Machnickiego i Ludwiki Machnickiej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 27 marca i 1 maja 1890 każdym razem o 10 godz. przed południem.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Trybulec.

Wadyum 83 zł.

Bochnia, dnia 17 stycznia 1890.

L. 19485 (1254 2—3)

Brodzki c. k. Sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności c. k. uprz. austr. Banku hipot. we Wiedniu w ilości 2007 zł. 67 ct. z pn. przymusowy jawny przetarg należącej do dłużników Izraela i Jenty Schapirów, Heny Rosenfeld i spadkobierców śp. Chuny Rosenfelda ciało hipoteczne stanowiące pod l. wykazu 1082 gminy katastralnej Brody na 2007 zł. 67 ct. ocenionej na dniu 28 marca 1890 i na 9go maja 1890 zawsze od godziny 10tej przed południem w gmachu sądowym.

Poręczne 815 zł. 60 ct. wa.

W pierwszym terminie nabyć można realność tę tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej, na drugim terminie zaś nawet poniżej ceny tej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia realności tej, przejrzeć można w registraturze Sądu tegoż.

Brody, dnia 17 grudnia 1889.

L. 6185 (1289 1—3)

Dnia 28go marca i 28 kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna sprzedaż ciał hipotecznych wyk. 811, 1286 gminy Lubaczowa objętych na rzecz Noego Rosta o 150 zł. z pn.

Cena wywołania realności wyk. 811 2170 zł. realności wyk. 1286 100 zł.

Wadyum 217 zł. i 10 zł.

Kuratorem nieznanych wierzycieli Ignacy Szydłowski w Lubaczowie.

Reszta warunków do przejrzenia w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 10 września 1889.

---

L. 3329 (1288 1—3)

Dnia 28 marca i 28go kwietnia 1890 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 285 w Oleszycach mieście położonej, dłużników Mendla i Reizli Sternów własnej, wyk. hip. l. 852 powyższej gminy objętej w sprawie i na rzecz c. k. Prokuratoryi skarbu przeciw Mendlowi i Reizli Sternom pto 141 zł. 9 ct. i 31 zł. 3⅓ ct. wa.

Cena wywołania 1000 zł.

Wadyum 10 pr.

Kuratorem wierzycieli nieznanych pan Ignacy Szydłowski z Lubaczowa.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Lubaczów, 30 maja 1889.

---

L. 8682 (856 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Husiatynie położonej wedle wykazu hip. l. 13 tejże gminy dłużnika Fiszla Schor, Abrahama Leiby 2 im. Schor i Doby Schor własnej, na zaspokojenie pretensyi galic. akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 2 sum po 85 zł. 5 ct. i kwoty 464 zł. 81 ct. dnia 31 marca 1890 i dnia 28go kwietnia 1890 każdym razem o godz. 10tej rano, na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 3000 zł., zaś na drugim terminie i poniżej takowej jednak nie niżej trzeciej części onej.

Wadyum wynosi 300 zł.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 21 września 1887 do tabuli weszli, Kuratorem Leona Adlersteina w Husiatynie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn, 6 grudnia 1889.

---

L. 7621 (1374 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu ogłasza, iż celem zaspokojenia należących się Zakładowi kredytowemu włościańskiemu w likwidacyi we Lwowie 6 rat pożyczkowych po 2 zł. 95 ct. i t. d. z pn., odbędzie się w domu sądowym, w dniach 2 kwietnia 1890 i 7 maja 1890 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności pod lk. 38 w Brzezicy Jakóba Olesia własnej.

Cena wywołania 100 zł

Wadyum 10 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest p. adw. dr. Szayer w Starym Sączu.

Stary Sącz, 4 grudnia 1889.

---

L. 6887 (1410 1—3)

W Andrychowskim Sądzie powiatowym odbędzie się dnia 31 marca i dnia 28 kwietnia 1890 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż 4/10 części z 1/4 części realności pod lk. 60 w Sułkowicach położonej według wykazu hipot. l. 60 księgi gr. katastr. gminy Sułkowice i połowy ciała hipotecznego wedle wykazu hipot. l. 286 tejże księgi Franciszka Sordyla własnych na zaspokojenie wierzytelności Joachima Menaschego Feliksa w kwocie 100 zł.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub od szacunkowej wyższą zaś na drugim nawet poniżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 146 zł. 30 ct.

Wadyum 15 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Jan Malec z Andrychowa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andychów, 10 grudnia 1889.

---

L. 6449 (1409 1—3)

W Andrychowskim Sądzie powiatowym odbędzie się dnia 31 marca i dnia 28 kwietnia 1890 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod nr. kons. l. 40 w Zagórniku położonej według wyk. hip. l. 40 księgi grunt. kat. gminy, Andrzeja Mydlarza własnej, na zaspokojenie wierzytelności Juliusza Israelego w kwocie 180 zł. 30 ct.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową, lub od szacunkowej wyższą, zaś na drugim nawet poniżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1837 zł.

Wadyum 183 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Jan Malec z Andrychowa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, 20 grudnia 1889.

---

L. 16189. (1322 1—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza niniejszem rozpisaną na dnie 28 marca i 29 kwietnia 1890 zawsze o 10 godz. rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną relicytacyę połowy majętności objętej wyk. hip. l. 37 gminy katastr Dobraczyn dłużników Mieczysława, Kamili, Jana, Maryi, Celestyny Dąbrowskich własnej celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Sokalu w ilości 371 zł. 31 ct. wa. zpn.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej połowy majętności w ilości 350 zł.

Wadyum zaś kwota 35 zł.

W pierwszym terminie nabyć można połowę majętności tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny;

Wyciąg tabularny akt oszacowania i resztę w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego Sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. dr. Władysław Semetkowski w Sokalu.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Sokal, dnia 14 grudnia 1889.

---

L. 752 (1413 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kred. włośc. w likwidacyi w kwocie 95 zł. 92 ct. aw. w dniach 28 marca 1890 i 29 kwietnia 1890 o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż publiczną licytacyę realności pod nr. 23 w Równi położonej Hnata Kuziów własnej a to przy pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 200 zł. aw. przy drugim terminie także i niżej tej ceny.

Wadyum wynosi 20 zł.

Resztę warunków i wyciąg z księgi gruntowej mogą być przejrzane w Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kałusz, dnia 25 stycznia 1890.

---

L. 13016 (1415 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 104 zł. aw. zpn. przez Dawida Schachta przeciw Piotrowi i Paźce małż. Dziemało wywalczonej w tusąd. kancelaryi w dniach 28 marca i 29 kwietnia 1890 każdokrotnie o godzinie 10 przad południem przymusową licytacyę realności dłużników pod lk. 237 w Ostrowie położonej a wykazem hipotecznym ll. 62 i 152 księgi gruntowej tejże gminy objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 485 zł. aw.

Zakład wynosi 49 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Szczerzec, 10 stycznia 1890.

---

L. 8609 (1451 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 12 marca 1890 i dnia 9 kwietnia 1890 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności w Dzwiniaczu dolnym położonej wedle wykazu l. 25 Iwana Hoszowskiego własnej na pokrycie pretensyi Zakładu włościańskiego w kwocie 150 zł.

Cena wywołania 370 zł.

Wadyum 37 zł.

Kurator wierzycieli notaryusz Morwitz.

Bliższe warunki w registraturze.

Ustrzyki dolne, 30 grudnia 1889.

---

L 8610 (1452 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach ogłasza, że dnia 12 marca 1890 i dnia 9 kwietnia 1890 zawsze o godzinie 10 rano odbędzie się egzekucyjna sprzedaż realności pod n. d. 75 w Ustyanowej położonej wedle wykazu hipot l. 49 dłużnej masy spadkowej Dańka Barszowskiego własnej na pokrycie pretensyi galic. Zakładu włościańskiego w likwidacyi w kwocie 26 rat po 6 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 225 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

Kuratorem wierzycieli p. Karol Morwitz notaryusz miejscowy.

Ustrzyki dolne, 30 grudnia 1889.

---

L. 436 (1450 1—3)

Dnia 19 marca i 23 kwietnia 1890 powyżej ceny ofiarowanej przez kupiciela odbędzie się w tut. Sądzie o godz. 9 rano egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. 355 i 901 gminy Załucze nad Czeremoszem objętych Tanasija Kopczuka spadkobierców i Jakóba Wojewódki Iwana własnych na rzecz Asafata Kiebicza cesyonaryusza pto 205 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 525 zł.

Wadyum 52 zł.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych ustanowiony jest adw. dr. Schafer w Sniatynie.

Sniatyn, dnia 20 stycznia 1890.

---

L. 20927 (890 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności w kwocie 300 zł. wa. zpn. odbędzie się dnia 28 marca 1890 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 86 w Tarnowie na Strusinie wedle wyk. hip. l. 133 do dłużniczki Heleny Terleckiej zam. Bar. Gostkowskiej należącej na koszt i niebezpieczeństwo niedotrzymującego warunków nabywcy Towarzystwa zaliczkowego w Zakliczynie za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę kupna.

Cena wywołania 16554 zł. 80 ct. wa.

Wadyum 828 zł. wa.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnów, dnia 23 stycznia 1890.

---

L. 594 (1416 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 98 zł. aw. zpn. przez Leizera Mischla przeciw Hanuśce Dufaniec i Iwanowi Dufaniec wywalczonej w tusąd. kancelaryi w dniach 28 marca i 29 kwietnia 1890 każdokrotnie o godzinie 10 przed południem przymusową licytacyę realności dłużników w Dmytrzu położonej a wykazem hipotecznym ll. 52 i 364 księgi gruntowej tejże gminy objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 270 zł. aw.

Zakład wynosi 27 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Szczerzec, 24 stycznia 1890.

---

L. 8054 (587 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 3 kwietnia 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 8 maja 1890 i poniżej takowej licytacya realności pod lk. 57/53 w Żyrawie ciała tabularnego niesta nowiącej Piotra Proninka, Eugeniusza Kacha, Hrynia Syroty i Maryi Moroz własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie o zapłacenie 9 rat po 11 zł. 45 ct. i reszty kapitału 158 zł. 88 ct. i 14 zł. 45 ct. aw

Cena wywołania 400 zł. aw

Wadyum 40 zł. aw.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym jest kurator p. Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 14 stycznia 1890.

## Konkursa.

L. 236 (1353 3—3)

Celem stałego obsadzenia posady nauczycielki z płacą roczną 800 zł. w XIV szkole pospolitej ewentualnie takiej samej posady w innej szkole w razie przeniesienia lub posady nauczycielki młodszej z płacą 480 zł. gdyby tę posadę otrzymała jedna z nauczycielek młodszych, ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydatki będące w służbie mają wnosić podania zaopatrzone w dowody służbowe za pośrednictwem swych władz przełożonych do podpisanej Rady szkolnej okręgowej do dnia 30 marca b. r.

Prawo prezentowania przysługuje tutejszej Radzie miejskiej.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w przepisane dowody służbowe nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 15 lutego 1890.

---

L. 182 (1352 3—3)

Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela a względnie nauczycielki w tutejszej szkole wydziałowej żeńskiej (§ 10 statutu szkoły wydziałowej) z płacą roczną 900 zł. i z prawem dodatków pięcioletnich ogłasza się niniejszem konkurs.

Kandydaci lub kandydatki posiadający patent nauczycielski do szkół wydziałowych z przedmiotów naukowych objętych III grupą a ubiegający się o niniejszą posadę, mają wnosić podania należycie udokumentowane za pośrednictwem swych władz przełożonych do podpisanej Rady szkolnej okręgowej do 30 marca b. r.

Prawo prezentowania przysługuje Radzie miasta Krakowa.

Podania spóźnione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody służbowe nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej.

W Krakowie, dnia 15 lutego 1890.

---

L. 7204 (1456 1—3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs na posadę wędrownego nauczyciela gospodarstwa wiejskiego z płacą roczną w kwocie 1500 zł. aw. i ryczałtem rocznym na koszta podróży w kwocie 500 zł. aw.

Wędrowny nauczyciel gospodarstwa wiejskiego jest fukcyonaryuszem krajowym Jego zadaniem jest:

1. Udzielać gosporzom wiejskim wogóle przedewszystkiem zaś włościanom, radi wskazówek tyczących się prowadzenia i podniesienia różnych działów gospodarstwa wiejskiego;

2. Na żądanie Wydziału krajowego udzielać Wydziałowi krajowemu, a z polecenia tegoż także c. k. władzom rządowym i reprezentacyom powiatowym, fachowej opinii tyczącej się sposobu podniesienia gospodarstw włościańskich.

Bliższe określenie obowiązków obejmuje instrukcya służbowa wydana dla nauczycieli wędrownych przez Wydział krajowy.

Chcący się ubiegać o tę posadę, która obsadzoną będzie prowizorycznie na razie tylko na rok jeden, winni wnieść do Wydziału krajowego udokumentowane podania swoje najdalej do 15 kwietnia 1890, i przedłożyć Wydziałowi krajowemu.

1. Świadectwa udowadniające kwalifikacyę do zajmowania posady, o którą kompetują, mianowicie: a) świadectwa z odbytych studyów fachowych i dłuższej i z dobrym skutkiem odbytej praktyki w zawodzie gospodarskim; b) świadectwo złożonego egzaminu kwalifikacyjnego na nauczyciela do niższych szkół rolniczych.

2. Metrykę urodzenia.

3. Krótki życiorys.

We Lwowie, dnia 1 marca 1890.

---

L. 7463 (1424)

W celu obsadzenia dwóch posad poborców cłowych ewentualnie asystentów cłowych z systemizowanymi poborami i obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej rozpisuje się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o te posady mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznastwa i postępowania cłowego, jak nie mniej dokładnej znajomości języka niemieckiego i języków krajowych wnieść w przeciągu 4 tygodni za pośrednictwem swej przełożonej Władzy do c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie.

Podoficerowie armii, marynarki, obrony krajowej i żandarmeryi mają przy ubieganiu się o posadę asystenta cłowego zastosować się do ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 dz. up. nr. 60. C. k. krajowa Dyrekcya Skarbu.

Lwów, dnia 27 lutego 1890.

---

L. 7691 (1427 1—3)

Na posadę expedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Libiążu wielkiem w powiecie Chrzanowskim za kontraktem służbowym i kaucyę w kwocie 200 zł. aw., z płacą w rocznych 150 złr., ryczałtu kancelaryjnego 40 zł. i wynagrodzenia 200 zł. na posłańca do pociągów kolei żelaznej tamże.

Podania należy wnieść najpóźniej do 22 marca br. w c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 2 marca 1890.

---

L. 66 (1393 3—3)

Poszukuję dyetaryusza o szybkiem i czytelnem pismie.

Wynagrodzenie miesięczne 20 do 24 zł. w miarę uzdolnienia.

Podania z świadectwami należy wnieść do 3 dni do Naczelnictwa Sądu.

Sniatyn, 1 marca 1890.

L. 1517 (1376 1—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa husiatyńska rozpisuje konkurs na natępujące posady nauczycielskie celem stałego obsadzenia takowych.

I. Przy szkołach etatowych I klasowych z płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem

a) w Hadynkowcach, (256 zł. 50 ct. i 12 korcy zboża)

b) w Kociubińczykach (300 złr. gotówką).

c) w Siekiezzyńcach, (244 złr. 25 ct. 14½ korcy zboża i 2 morgi pola).

d) w Uwiśle, (236 złr. 31 ct. i 18 korca 28 garncy zboża).

II. Przy szkołach filialnych z płacą po 200 złr. i wolnem pomieszkaniem;

a) w Bossyrach, (184 złr. 38 ct. i 183/4 korcy zboża).

b) w Myszkowcach, (212 złr. i 12 korcy zboża).

c) w Tudorowie, (2 2 złr. i 12 korcy zboża).

III. Przy szkołach 2 klasowych posada młodszego nauczyciela;

a) w Czarnokońcach wielkich, z płacą 240 złr, i wolnem pomieszkaniem.

b) w Husiatynie, z płacą 270 złr. i 27 złr. na pomieszkanie.

c) w Krogulcu, z płacą 300 złr.

Przy szkole w Husiatynie jest język wykładowy polski przy wszystkich innych konkursem objętych szkołach ruski.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o posady przy szkołach wyżej wymienionych winni wnieść podanie zaopatrzone w przepisane dowody kwalifikacyi do szkół ludowych posp. i wykazy służbowe za pośrednictwem swych Władz przełożonych do c. k. R. S. O. w Husiatynie w terminie najdalej do 15 kwietnia 1890.

Podania po terminie wniesione lub nie należycie udokumentowane bezwarunkowo będą odrzucone.

Husiatyn, 15 lutego 1890.

Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 230 (1380 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia dwóch posad nauczycieli religii przy 5 klasowej szkole żeńskiej w Gorlicach a to:

1. Posada katechety religii rzym. katolickiej.

2. Posada nauczyciela religii mojżeszowej.

Do obu tych posad przywiązana jest płaca w rocznej kwocie po 450 złr. i po 45 złr. tytułem dodatku na pomieszkanie, tudzież prawo do dodatków pięcioletnich po 50 zł.

Obydwaj nauczyciele religii uczyć będą w tutsjszej 5 klasowej szkole żeńskiej i 4 klasowej szkole męskiej aż do wysokości 24 godzin tygodniowo, a posady duszpasterskiej nie mogą równocześnie piastować.

Nauczycielami dla religii rzym. katol. mogą być tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani, a dla nauki izraelickiej tylko te osoby, które ukończyły szkołę rabinów i złożyły egzamin na rabina z dobrym postępem, lub też, które mają kwalifikacyę na nauczyciela szkół ludowych, a posiadają przepisaną kwalifikacyę do udzielania nauki religii:

Ubiegający się o powyższe posady kompetenci winni wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Gorlicach najpóźniej do 15 kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

W Gorlicah, dnia 26 lutego 1890.

Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 162 (1419)

C. k. okręgowa Rada szkolna w Nisku ogłasza niniejszem konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie:

1. Przy szkole 2 klas. etat. w Kamieniu a). posada kierownika z płacą 400 złr. i dodatkiem za kierownictwo 50 zł. oraz wolnem pomieszkaniem; b). posada młodszego nauczyciela z płacą 240 zł;

2. przy szkole 1 klas. etat. w Bojanowie z płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem;

3. przy szkołach filialnych: 1. w Borkach, 2. w Golcach, 3. w Groblach, 4. w Narcie nowym, 5. w Nowosielcu, 6. w Pławie, 7. w Przyszowie kameralnym, 8. w Tarnogórze z płacą po 250 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Podania w przepisane dokumenta zaopatrzone należy wnosić do c. k. okręgowej Rady szkolnej za pośrednictwem swej Władzy przełożonej najdalej do 31 marca 1890.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

Nisko, dnia 23 lutego 1890 r.

C. k. Starosta jako przewodniczący.

K. 132 1351 (1351 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie w okręgu szkolnym brzozowskim:

1) Przy 4. klasowej szkole męskiej w Brzozowie posada nauczyciela z płacą roczną w kwocie 450 zł. wa. i dodatkiem na pomieszkanie rocznych 10% od powyższej płacy.

2) Przy 4. klasowej szkole mieszanej w Dynowie posada nauczyciela młodszego lub nauczycielki młodszej z roczną płacą w kwocie 270 zł. wa. i dodatkiem na pomieszkanie rocznych 10% od powyższej płacy.

3) Przy dwu-klasowej szkole w Haczowie posada młodszego nauczyciela lub nauczycielki młodszej z płacą roczną w kwocie 240 zł. aw.

4) Przy jedno- klasowych szkołach etatowych z płacą roczną w kwocie 300 zł. wa. i wolnem pomieszkaniem, mianowicie: W Baryczy, Hłudnie, Kańskiem, Malinówce, Niebocku i Ulanicy.

5) Przy szkołach filialnych z płacą roczną w kwocie 250 zł. i wolnem pomieszkaniem, mianowicie:

W Bukowie, Grabówce, Jabłonicy polskiej, Krzemiennej, Niewistce, Obarzynie, Temeszowie, Witryłowie i Wydrnie.

Kandydaci lub kandydatki, ubiegający się o jedną z powyż wymienionych posad nauczycielskich, mają wnieść podania należycie udokumentowane z dokładnym wykazem lat służby do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Brzozowie za pośrednictwem swej władzy przełożonej do końca marca 1890 r. Podania po terminie wniesione lub niezaopatrzone w potrzebne dowody służbowe nie będą uwzględniane.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

W Brzozowie, dnia 15 lutego 1890.

Przewodniczący c. k. Starosta.

# Upadłości.

L. 2016 (1363 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie na zasadzie §. 62 ord. konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Jakóba Mossinga, nieprotokołowanego kupca w Kolbuszowej, a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ord. konk. z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Józefa Homolacza, c. k. sędziego powiatowego w Kolbuszowej, a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dr. Bryka w Kolbuszowej.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 13 marca 1890 o godzinie 10 z rana przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 10go kwietnia 1890 w c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie, lub u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 9go maja 1890 o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Kolbuszowej lub w jej pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Kolbuszowej zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego, umieszcza e będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami

Rzeszów, dnia 27 lutego 1890

L. 1651 (1430 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku nieobjętej masy spadkowej śp. Grzegorza Jana 2 im. Poppka byłego oficyalisty w Żywcu zamieszkałego, a to do całego ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomego majątku położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25go grudnia 1868 Dz. pr. p. z roku 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Bolesław Dzianott c. k. sędzia powiatowy w Żywcu, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Władysław Bogdani w Żywcu ze substytucyą pana adwokata dr. Edmunda Udzieli w Żywcu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 2 kwietnia 1890 o godzinie 10 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 2 maja 1890 stosownie do przepisów ustawy konkursowej, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w Sądzie obwodowym lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 3 czerwca 1890 r. o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Żywcu, lub w pobliżu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej."

W Wadowicach, dnia 1 marca 1890.

L. 5003 (1442 1—3)

W miejsce Mojżesza Kittnera został ustanowiony Mojżesz Planer zarządcą konkursu masy spadkowej Eliasza Auerbacha.

Tarnopol, dnia 22 lutego 1890

L. 4551 (1460)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do wiadomości, że w sprawie rozbiorowej Filipa Grünwalda, protokołowanego kupca we Lwowie, w miejsce śp. Radcy Malarkiewicza, ustanowił komisarzem konkursowym c. k. Radcę Sądu krajowego Bereźnickiego.

We Lwowie, 22 lutego 1890.

# Kuratele.

L. 6404 (1013 3—4)

Jurko Skolski z Kalnego marnotrawca, kurator Fedor Nimec gospodarz w Kalnem.

C. k. Sąd powiatowy.

Skole. 20 października 1888.

L. 5598 (1193 3—3)

Józefa Konopnicka uznana została głupowatą.

Kuratorem ustanowiono Jana Konopnickiego gospodarza z Baworowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulińce dnia 21 listopada 1889.

L. 2784 (1225 3—3)

Uwiadamiamy, że Zofią Józefę 2 im. Smarzewską uznano za umysłowo chrą a kuratorem jej ustanowiono dr. Władysława Kraśińskiego z Wyszatyc.

C. k. Sąd pow. m. del. S. II.

Lwów, 15 lutego 1890.

L 38796 (1244 3—3)

Podaje się do wiadomości, że uchwałą c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 31 października 1889 l. 26907 Jana Frasia uznano umysłowo chorym, a kuratorem tegoż Stefana Jędrasa.

Kraków, 13 listopada 1889.

L. 1729 (1255 3—3)

Michał Radio uznany został orzeczeniem Sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 29 stycznia 1890 l. 14815 umysłowo chorym kuratorem jego jest Ludwik Jabłoński z Kalwaryi.

C. k. Sąd powiatowy

Dobromil, dnia 11 lutego 1890.

L. 26718 (1132 3—3)

Jana Dyhirgo z Bninowa uznano marnotrawcą, kuratorem jest Mikołaj Bojko z Bninowa.

Tarnopol, 6 grudnia 1889.

L. 8923 (1260 3—3)

W miejsce zmarłego Jakóba Romanowskiego ustanawia się Kazimierza Skowronka z Bełzca kuratorem dla marnotrawcy Michała Pępiaka z Bełzca.

C. k. Sąd powiatowy

Rawa, 20 listopada 1889.

L. 6873 (1156 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie, uznaje Maryę Figol włościankę Łaskowiec marnotrawczynią i ustanawia dla niej kuratorem Ilka Leweniec gospodarza z Łaskowiec

Budzanów, dnia 6 października 1889.

L. 5191 (1286 3—3)

Franciszka Garbacz ze Skawy uznaną została za niedołężną na umyśle a kuratorem dla tejże ustanowiono Macyieja Bieleń.

C. k. Sąd powiatowy.

Jordanów, dnia 14 stycznia 1890.

L. 7496 (1281 3—3)

Józef Kacabanowski z Worochty uznany został marnotrawcą, kuratorem dlań ustanowiono Jana Skopiaka gospodarza z Worochty.

C. k. Sąd powiatowy

Bełz, dnia 15 października 1889.

L. 6412 1279 3—3)

C. k. Sąd delegowany miejski cywilny ogłasza, że opieka nad małoletnim Józefem Ignacym dwojga imion Nikorowiczem z Krakowa synem Józefa Marka dwojga imion Nikorowicza uchwałą c. k. Sądu krajowego cywilnego w Krakowie z dnia 14 lutego 1890 l. 3851 ponad fizyczną pełnoletność na czas nieograniczony przedłużoną została.

Kraków, 21 lutego 1890.

L. 6163 (1317 2—3)

Jakób Bollenbach z Gillershofu uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 1 kwietnia br. l. 2331 uznany za marnotrawcę, kurator Konrad Bollenbach z Gillershofu.

Lezajsk, dnia 21 kwietnia 1886.

L. 23116 (1338 2—3)

Jakóba Borodacza z Biskowic uznano głupowatym, a kuratorem dla niego ustanowiono Wojciecha Borodacza.

C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy

Sambor 24 stycznia 1890.

L. 98 (1331 2—3)

Uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 27 grudnia 1889 l. 9998 został Antoni Rychwa z Bud, za marnotrawnego uznanym i pod kuratelę wziętym.

Kuratorem tegoż ustanowiony Stanisław Krasoń z Bud.

Głogów, 24 stycznia 1890.

L. 432 (1396 1—3)

Józefa Dąbrowskiego ze Strusowa uznano sądownie marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiono Józefa Sytnika ze Strusowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Trembowla dnia 26 stycznia 1890.

L. 526 (1373 1—3)

Stefana Kieryka z Ulicka uznano marnotrawcą.

Kurator jego Matwij Pukas z Ulicka.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Niemirów, 28 stycznia 1890.

L. 2129 (1405)

Hryć Procyk rolnik z Nakła uznany marnotrawcą, Kuratorem jest Maksym Podłużny.

Z c. k. miej. deleg. Sądu powiatowego.

Przemyśl, 20 lutego 1890.

L. 3443 (1406)

Stanisław Wirkijowski, rolnik ze Stubna uznany marnotrawcą. Kuratorem jest Antoni Zwirkowski.

Z c. k. Sądu powiatowego m. del.

Przemyśl, 20 lutego 1890.

# Wyroki prasowe.

L. 3362 (1350 1—3)

W Imeny Jeho Wełyczestwa Cisara!

C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na pidstawi §§ 489 i 493 zak. kar. i § 37 zak. pras. szczo soderzanie artykułu umiszczenoho w czysli 7 czasopysy „Batkiwszczyna" z dnia 9/21 lutoho 1890 pid napysom: „Po wyborach" mistyt w sobi znamena prowyny z § 300 zak. kar. i proto uspraweдływlena jest zariadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata seji czasopysy.

W slidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprestranenije toho artykułu a zabranyj nakład maje buty znyszczenyj.

C. k. Sud krajewyj karnyj.

Lwiw, dnia 23 lutoho 1890.

L. 3596 (1349 1—3)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i 37. u. pr że treść artykułu umieszczonego w numerze 4 czasopisma: „Pszczółka illustrowana“ z dnia 23 lutego 1890 pod napisem: „Głosy włościan. I w sprawie wydawnictw i gazet“ zawiera znamiona występku z § 302 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Starostwo w Gródku konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 26 lutego 1890.

---

L. 3329 (1348)

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spk. i § 37 upr., że treść broszur rosyjskich pod tytułem:

1) Sem propowidej synodalnoho człena Mytropołyta Lytowskaho i wyleńskaho Josyfa howorennyja pry ważnijszych słuczajach służenja i o hreko-unytskoj cerkwy w zapadnom kraji Rossyi Wospomynanije archiepyskopa Antonija- Sanktpeterburg 1889.

2) Piatydesiatylitije (1839 — 1889) wozsojedynenija z prawosławnoju cerkowiju zapadno russkych Uniatów- Sobornyjadijanija i torżestwennyja służenija w r. 1839 hodu Sankpeterburg Synodalnaja typografia i

3) Piatdesiatylitije (1839 — 1889) wozsojedynenija z prawosławnoju cerkwoju zapadnorusskych Uniatów- Istoryczeskij oczerk Protojereja Joanna Naumowycza Sanktpeterburg 1889 zawiera znamiona występku z § 303 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma. W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze ropowszechnienie tych broszur a zabrane mają być zniszczone.

C. k. Sąd krajowy karny.

Lwów, dnia 23 lutego 1890.

---

Bl. 33 (870)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 12. Jänner 1890, Z. 305, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Slovenski Narod“ wegen des Artikels: „Trzaski mestni zbor in Slovenci“ nach § 300 St. G. verboten.

---

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit den Erkenntnissen vom 9 Jänner 1890, Z. 413, und vom 13 Jänner 1890, Z. 989, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Pribramské Listy“ vom 2 Jänner 1890 wegen des Leitartikels: „1890“ nach § 302 St. G. und der Nachmittagsausgabe der Nr. 10 der Zeitschrift: „Narodni listy“ vom 11. Jänner 1890 wegen des Artikels: „Rovnost ceskeho jazyka shlediste mezinarodniho“ nach § 300 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Kuttenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 24 Jänner 1890, Z. 484, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Nase Hlasy“ vom 20 Jänner 1890 wegen des Artikels: „V Praze 18. ledna“ nach § 300 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Jänner 1890, Z. 547, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Hlasy od Blanika“ vom 16 Jänner 1890 wegen des Artikels: „Prehled udalosti“ nach § 300 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Jänner 1890, Z. 454, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Ans Liebe in den Tod“, unbekannten Druckortes, Verlag von Walter Brehm in Leipzig, nach § 64 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit den Erkenntnissen vom 21 Jänner 1890, ZZ. 677, 717 und 718 Stf. die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Zprava ceskomoravskeho spolku selského pro Moravu na mesic leden 1890“, welche als Beilage der Zeitschrift „Selske listy“ herausgegeben wurde, wegen der Artikel: “Besidka. O vlastnostech rolnika“ und „Hospodar“ nach § 302 St. G. resp § 24 Pr. G., dann der Nummer 43, 44 und 45 vom 26 October, vom 2 und 9 November, 53 vom 29 December 1889 und 1 vom 4 Jänner 1890 der in New-York erscheinenden Zeitschrift: „Freiheit“ nach § 58 c, 63 und 122 St. G., endlich der Nr. 80 der Zeitschrift: „Hlas lidu“ rom 16 Jänner 1890 wegen der Artikel: „Delnici soudruzi“ bis „dobu pracovni“ und „1 kveten 1890“ nach § 24 resp. 22 St. G. verboten.

---

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Jänner 1890, Z. 288, die Weiterverbreitung der Nr. 3 der Zeitschrift: „Narod“ vom 10 Jänner 1890 wegen der Artikel: „Taljanska mrlja u Trogiru“ und „La moralita della favola“ nach den §§ 65 lit. a und 300 St. G. verboten.

---

Z. 36 (974)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 8 Februar 1890, Z. 449|M. I., der in Belgrad erscheinenden Zeitschrift „Gruzanin„ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

---

Z. 37 (996)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 6 der periodischen Druckschrift: „Glühlichter. Humoristisch-satirisches Arbeiterblatt“ vom 8ten Februar 1890 enthaltenen Aufsätze, und zwar: I. in dem auf der 1. Seite enthaltenen Aufsatze mit der Aufschrift: „Politische Rückschau für den Monat Jänner in Glühlichtbeleuchtung“ im ersten Absatze „1 Jänner“ und in dem auf der 5 Seite enthaltenen Aufsatze mit der Aufschrift: „Aus der Bismarckei“ den Thatbestand des Vergehens gegen die Sicherheit der Ehre nach §§ 491 bis 493 St. G.; II. in den auf der 2 und 3 Seite enthaltenen Aufsätzen mit den Ueberschriften: „Aus der Predigt“ und „10 Hauptregeln, um ein angenehmes Leben zu führen“ und in der auf Seite 4 enthaltenen Stelle „Für Beschäftigungslose“ im letzen Absatze das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach „303 St. G.; III. in den auf Seite 6 enthaltenen Aufsätzen mit den Aufschriften: „Das Vaterland“ im letzten Absatze und „Verband!“ das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach den §§ 300 und 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 10 Februar 1890.

---

Z. 35 (942)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 6 Februar 1890, Z. 375|M. I., der in Genua erscheinenden Zeitschrift: „L'89“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

---

# Księgi gruntowe.

L. 48 (1431 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie zawiadamia, iż otwarte zostały według ustawy z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. założone nowe księgi gruntowe dla gmin katastralnych;

Cisiec, Rycerka dolna, Rycerka górna, Sól, Szare, Żabnica, w Sądzie powiatowym w Milówce;

Czarny Dunajec, Witów, w Sądzie powiatowym w Czarnym Dunajcu;

jak również nowe wykazy tabularne dla posiadłości dotąd w Tabuli krajowej zapisanych, a położonych w gminie Sadki w obrębie Sądu obwodowego w Jaśle;

w gminie Łętownia, w obrębie Sądu obwodowego w Rzeszowie;

z dniem 1 lutego 1890 zaś nowe księgi gruntowe dla gmin katastralnych:

Zakopane, w Sądzie powiatowym w Nowymtargu;

Piwniczna, w Sądzie powiatowym w Starym Sączu;

jak również nowe wykazy tabularne dla posiadłości dotąd w Tabuli krajowej zapisanych, a położonych w gminach: Grabie, Kotań, Swierzowa, w obrębie Sądu obwodowego w Jaśle;

w gminie Muszyna, w obręgie Sądu obwodowego w Nowym Sączu;

w gminach Rycerka górna i dolna, Zawoja, w obrębie Sądu obwodowego w Wadowicach;

z dniem 1 marca 1890.

Od dnia otwarcia wolno przeglądać nowe księgi gruntowe w wymienionych Sądach powiatowych; zaś nowe wykazy tabularne w wyrażonych Sądach kolegialnych i od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy własności, zastawu, czy jakiebądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową lub wykazem tabularnym objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi lub wykazu tabularnego mogą być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych i wykazów tabularnych wzywa się:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tychże nowych ksiąg gruntowych i wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposob nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych i wykazów tabularnych, nabyli do jakiej nieruchomości do nich wpisanej lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotetecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej lub wykazu tabularnego tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do wyżej wyrażonych Sądów powiatowych i kolegialnych najdalej do dnia 1 czerwca 1891 gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów w nowej księdze gruntowej lub wykazie tabularnym zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami, lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszej księdze hipotecznej, w miejsce której nowa księga gruntowa lub wykaz hipoteczny wstępuje, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 25 lutego 1890.

---

# Rozmaite obwieszczenia.

L. 322 (834 3—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie w sprawie wykreślenia ze stanu biernego realności l. k. 140 dz. VI. w Krakowie prawa zastawu dla $^2/_3$ części licytacyjnej ceny kupna w kwocie 315 zł. 33 ct. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Wacława Czerwinka oraz dla nieobjętej masy Franciszki Czerwinkowej kuratorem adw. dra Staniszewskiego z substytucyą adw. dra Olearskiego, zaś dla niewiadomej z miejsca pobytu Reginy z Kantuchów Krzykowskiej kuratorem adw. dra Chmurskiego z substytucyą adw. dra Szalaya i tymże niewiadomym z miejsca pobytu poleca, aby ustanowionym kuratorom potrzebnych informacyi udzielili, lub innych zastępców wskazali.

Kraków, 20 grudnia 1889.

---

L. 2606 (832 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Klausa iż w skutek pozwu Nusena Trauma nakaz zapłaty sumy 50 zł. na dniu dzisiejszym do l. 2606 wydanym i takowy do rąk ustanowionego dla niego kuratora adwokata dra Busia z substytucyą adwokata dra Steca doręczony został.

Tarnów, dnia 6 lutego 1890.

---

L. 727 (1184 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu celem przekazania orzeczeniem c. k. Dyrekcyi galic. funduszu propinacyjnego z dnia 26 września 1889 l. 16650 wymierzonego wynagrodzenia za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności tabularnej Siekierczyna w okręgu c. k. Sądu obwodowego w Nowym Sączu położonej według whl. 35 uprawnionego ks. Jana Kantego Babicza w $^6/_7$ częściach i Marcina Hebdy w $^1/_7$ części własnością będącej w kwocie 3950 zł. wzywa wszystkich, którzy prawo hipoteki na wymienionej majętności przed dniem 26 listopada 1889 nabyli, aby swoje pretensye najpóźniej do dnia 30 kwietnia 1890 w tutejszym Sądzie pisemnie lub ustnie zglosili.

Zgłoszenie ma obejmować:

a) dokładne podanie imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania (numer domu) zgłaszającego się ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane, wszelkim prawnym wymogom odpowiedne;

b) kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ile takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;

c) oznaczenie hipoteczne zgłoszonej pozycyi;

d) jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem tutejszego sądu winien jest wymienić znajdującego się w okręgu tutejszego sądu pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesyłane będą pocztą do zgłaszającego się p takim samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Ktokolwiek zaniedba zgłosić się w powyższym terminie będzie uważanym tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej na kapitał wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej; w porządku hipotecznym nie będzie on już słuchany przy rozprawie.

Utraca on także prawo czynienia wszelkiej opozycyi i użycia wszelkiego środka prawnego przeciwko ugodzie, którąby interesenci stający zawarli między sobą w myśl § 5 patentu z dnia 25 września 1850 jednakże tylko wtedy, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego przekazaną została na kapitał wynagrodzenia albo też stosownie do § 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 została i nadal zabezpieczoną na gruncie.

Usprawiedliwienie niestawienia się na terminie dopuszczone być nie może.

Z c. k. Sądu obwodowego

Nowy Sącz, 1 lutego 1890.

---

L. 210 (1183 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach wdrażając w myśl nstawy z 22 kwietnia 1889 l. 30 dz. u. k. i ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. postępowanie w celu przekazania wymierzonego kapitału wynagrodzenia za zniesienie w majętości poniżej poszczególnionej praw apropinacyjnego wyszunku i sprzedaży napojów spirytusowych jako to:

Nazwa majętności: Toustobaby Scheda I.

Liczba wykazu hipotecznego: 272;

Imię i nazwisko właściciela: Wolf i Gitla małżonkowie Feuersteinowie i Neuman i Gitla małżonkowie Krassuccy;

Kapitał wzmierzony zł. 7816 ct. 76;

Dzień oddzielenia prawa do wynagrodzenia 2 listopada 1889.

wzywa niniejszem wszystkich, którzy przed dniem uwidocznienia w księgach hipotecznych oddzielenia prawa do wynagrodzenia nabyli prawa zastawu na hipotece dóbr wymienionych, ażeby pretensye swoje do dnia 28 kwietnia 1890 w sądzie tutejszym zgłosili, inaczej bowiem w myśl § 13 i 21 ces patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i uważani będą jako zezwalający na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku ksiąg hipotecznych, oraz utracą prawo do zarzutów przeciw ugodzie między interesowanymi w myśl § 5 powyższego patentu ewentualnie zawrzeć się mającej o ile pretensye nie zgłoszone w miarę porządku tabularnego na kapitał wynagrodzenia zostałyby przekazane lub wedle § 27 tegoż patentu przy hipotece zostawione.

Zgłoszenia mają zawierać imię nazwisko i mieszkanie interesowanego, lub tegoż pełnomocnika mającego się wykazać legalizowanem pełnomocnictwem, kwoty pretensyj w kapitale i procentach i pozycye pod któremi w księgach są zapisane.

Interesowani mieszkający po za obrębem sądu tutejszego mają wskazać pełnomocników do odbierania uchwał sądowych inaczej takowe wysyłane będą pocztą do zgłaszającego się ze skutkiem prawnym doręczenia do rąk własnych.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Brzeżany, dnia 8 lutego 1890.

---

L. 4648 (1267 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Bernarda Stammera, że z powodu prośby Arona Ladena o wyznaczenie terminu wykazania płynności i pierwszeństwa wierzytelności, jakie z książeczki w kładkowej Samborskiej kasy oszczędności z dnia 13 czerwca 1872 l. 1681 w ts. depozycie w masie spadkowej śp. Bazylego Grebowskiego przechwanej ustanowiono mu jako wierzycielowi śp. Mikołaja Grebowskiego kuratora w osobie c. k. notaryusza Artura Madeyskiego w Łące z zastępstwem p. Michała Łuckiego Wodziaka młodszego w Łące, z którym rozprawa w razie gdyby się Bernard Stammer lub jego spadkobierca nie zgłosili na terminie dnia 28 marca 1890 przeprowadzoną będzie,

Łąka, dnia 10 stycznia 1890.

---

L. 708 (1358 3—3)

C. k. Izba notaryalna Przemysko Samborsko Sanocka w Przemyślu wzywa wszystkich tych, którzy w myśl §. 29 ustaw. notar. do kaucyi służbowej śp. Karola Wawrauscha c. k notaryusza w Bolechowie jakieś pretensye rościć sobie są uprawnieni, aby takowe do sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie“ urzędowej krajowej wykazali i do Izby notaryalnej na wstępie wymienionej zgłosili, w przeciwnym razie zostanie ta kaucya właścicielowi tejże wydaną.

C. k. Izba notaryalna Przemysko Samborsko Sanocka.

Przemyśl 15 lutego 1890.

L. 7113 (1381 3—3)

W porozumieniu z c. k. węg. ministerstwem handlu i ces. niemieckiem urzędem pocztowym państwowym wolno będzie posyłać począwszy od 1 marca 1890 pocztą wozową tak w obrocie wewnętrznym, jakoteż we wzajemnym obrocie z Węgrami i z Niemcami także żyjące sowy a to pod warunkami w rozporządzeniu wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 12 czerwca 1876 l. 15756 (dz. roz. m. h. z roku 1886 str. 137) i 3 września 1889 l 37122 (dz. rozp. m. h. z r. 1889 str. 331) przepisanymi.

Co do opakowania zauważa się z odwołaniem się na istniejące ogólne przepisy, że takowe musi odpowiadać naturze przesyłanych zwierząt i bezpieczeństwu tychże.

W tym celu nadawały by się najlepiej zespojone dobrze drewniane skrzynie, które na jednej stronie dla przystępu powietrza jedynie w wązkie deszczułki w pewnem oddaleniu, a nadto gęstą siatką drucianą zaopatrzone być powinny.

Zaleca się też dalej, aby skrzynie te dla łatwi-jszego transportu w ucha zaopatrzone były.

Mogą jednak i inne rodzaje opakowania z równem bezpieczeństwem mieć miejsce, ocenę zaś w tym względzie pozostawia się urzędom pocztowym nadawczym.

Z c. k. dyrekcyi poczt i telegrafów
Lwów, dnia 24 lutego 1890.

## ОПОВѢЩЕНЬЕ

Въ порозумѣню зъ кор. гор. Министерствомъ торговлѣ и цѣс. нѣмец. державнымъ Оурядомъ почтовымъ можна буде ôд 1 марта 1890 посылати почтою возовою также жіючй совы такъ въ оборотѣ внутреннымъ Австріи, якъ и въ оборотѣ зъ оуграми и Нѣмцями а то пôдъ оусловіями, въ розпорядженю высокого ц. к. Министерства торговлѣ зъ дня 12 червня 1876 ч. 15756 (дн. розпор. Мин. тор. зъ р. 1876 стор. 137) и 3 вересня 1889 ч. 37122 (дн. розп. Мин. тор. зъ р. 1889 стор. 331) приписаными.

Опакованье мусить ôдповѣдати истнуючимъ загальнымъ приписамъ, а именно также природѣ вспôмненыхъ звѣрятъ и ихъ безпеченьству.

Въ той цѣли буловы найлѣпше оужѣвати мôцно збитй дерев'яний скрынѣ. Одна стѣна той скрыни повинна для припущеня воздуха складати ся зъ вузкихъ дощѣлокъ одповидно ôдъ себе ôддаленыхъ а кромѣ того заосмотрена въ густу сѣтку дротяну.

Препоручае ся далше, щобы тй скринѣ для лекшого транспорту заосмотренй були также въ оуха.

Однакожь можуть мати мѣсце и инй й способы опакованя, даючй рôвне безпеченьство, а оцѣну того позôставляе ся оурядамъ почтовымъ надачи.

Зъ ц. к. Дирекціи почтъ и телеграфôвъ
Львôвъ, дня 24 лютого 1890.

Nach Einvernehmen mit dem königlich ungarischen Handels-Ministerium und dem kaiserlich deutschen Reichspostamte werden vom 1 März 1890 ab. unter den für den Transport von Geflügel und kleineren Säugethieren mit den hierortigen Verordnungen vom 12 Juni 1876, Z. 15756 (Post-V. Bl. ex 1876 S. 137) und 3 September 1889 Z. 37122 (Post und T. V. Bl. ex 1889 Z 331), festgesetzten Modalitäten und Bedingungen auch lebende Eulen zur Beförderung mittelst der Fahrpost im internen Verkehre, sowie im Wechselverkehre mit Ungarn und Deutschland zugelassen.

Rücksichtlich der Verpackung derartiger Sendungen wird bemerkt dass, wie dies schon im Sinne der bestehenden allgemeinen Vorschriften liegt, die zur Beförderung dienenden Behälter von einer der Natur der Thiere und der Sicherheit entsprechenden Beschaffenheit sein müssen. Diesem Erfordernisse würden am besten festgefügte Holzkisten entsprechen, weiche behufs Gestattung des Luftzutrittes auf einer Seite offen zu lassen und auf dieser Seite nicht allein mit in einer gewissen Fntferung von einander abstehenden Holzblatten zu verschallen, sondern überdies noch mit einem dichten Draht gitter zu versehen wären.

Auch würde es sich empfehlen, diese Holzkisten wegen der leichteren Transportirung mit Henkeln zu versehen.

Es können jedoch auch andere die gleiche Sicherheit gewährende Verpackungs arten in Anwendung kommen und wird die Beurtheilung über die Zweakmässigkeit der angewendeten Verpackung den Aufgabepostämtern überlassen.

Von der k. k. Post und Telegrafen-Direction.
Lemberg, am 24 Februar 1890.

L. 28864 (835 3—3)

C. k. Sąd krajowy zarządzający na prośbę Menassego Sperlinga postępowanie celem umorzenia książeczki wkładkowej Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna pomoc" w Podgórzu Nr. 1673 opiewającej na 200 zł. wa. wystawienej na imię Salomona Tobiasa wedle twierdzenia proszącego zagubionej wzywa każdego, ktoby tę książeczkę posiadał, aby ją w przeciągu sześciu miesięcy okazał, ile że w przeciwnym razie takowa uważaną będzie za pozbawioną wszelkiej mocy, a wspomniane Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna Pomoc" temuż posiadaczowi na mocy owej książeczki nie będzie odpowiedzialne.

Kraków, 3 stycznia 1890.

L. 141 (801 3—3)

Sąd powiatowy Kęcki zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Leona Goldbergera, że w sprawie egzekucyjnej Jakóba Grossa przeciw niemu o zapłacenie sumy 2380 złr. 48 ct. wa. zpn. kuratora dla niego w osobie notaryusza Sporna z Kęt ustanowił, któremu tenże kurand albo potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem tutejszy zawiadomić ma, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Kęty, 16 stycznia 1890.

L. 895 (1089 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi w dobrach tabularnych Bujaków w powiecie sądowym Kęckim położonych l. w. h. 28 objętych, własność uprawnionego do poboru p. Edmunda bar. Larischa stanowiących orzeczeniem c. k. Dyrekcyi galicyjskiego funduszu propinacyjnego we Lwowie z dnia 11go sierpnia 1889 l. 1236 w kwocie 9500 zł. aw. wymierzonego wzywa wszystkich, którzy do dnia 29 grudnia 1889 jako dnia tabularnej adnotacyi oddzielenia prawa do wynagrodzenia za zniesione w tych dobrach prawo propinacyi od tychże dóbr, prawo hipoteki na takowych nabyli, ażeby pretensye swoje najdalej do dnia 15 kwietnia 1890 w tutejszym sądzie zgłosili. Nie zgłaszający się bowiem będzie na podstawie §§ 13 i 21 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 l. 237 dz. u. p. uważany za zezwalającego na przekazanie swej pretensyi na kapitał wynagrodzenia według kolei onej przypadającej [illegible] porządkiem hipotecznym naznaczonej i przy przyszłej rozprawie nie będzie słuchany, a nadto utraci prawo do wnoszenia opozycyi i innych środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani przy rozprawie w myśl § 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. u. p. zawarli, jednak tylko wtedy, jeżeli jego pretensya została wedle porządku hipotecznego przekazaną na kapitał wynagrodzenia lub stosownie do § 27 nadal na ziemi zabezpieczoną.

Zgłoszenie ma zawierać dokładne podanie imienia i nazwiska tudzież mieszkania (numer domu) zgłaszającego się ewentualnie jego pełnomocnika, który winien przedłożyć ustawowym wymogom odpowiadające, legalizowane pełnomocnictwo, dalej kwotę żądanej wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach o ile takowe mają równe prawo zastawu z kapitałem i oznaczenie zgłoszonej pozycyi wedle ksiąg hipotecznych.

Jeżeli zgłaszający się przebywa po za okręgiem tutejszego sądu, winien wymienić pełnomocnika w okręgu tutejszego sądu przebywającego celem odbierania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesyłane będą pocztą do zgłaszającego się z takim samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych były doręczone.

Wadowice, 8 lutego 1890.

L. 666 (1027 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania wypośrodkowanego już liczebnie kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach Komarówka wedle Dom 529 pag. 84 n. 28 własność Izaaka Barag i Lazara Dwores stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych Józefinę Chladek, Karola Roguskiego i Jana Szlachtowskiego względnie tychże niewiadomych spadkobierców, dla których się równocześnie kuratora w osobie adwokata krajowego dra Buczyńskiego z substytucyą adwokata krajowego dra Mandyczewskiego ustanawia, jak niemniej wszystkich wierzycieli, którzy na rzeczonych dobrach przed dniem 10 grudnia 1889 jakiekolwiek pretensye nabyli, aby takowe najdalej do dnia 1go kwietnia 1890 w tutejszym sądzie zgłosili, inaczejbowiem w ślad §. 13 i 21 cesarskiego patentu z 8 listopada 1853 Nr. 237 dz. p. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego przyzwalający uważani będą.

Nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej, w myśl § 5 wspomnionego patentu, przy czem jednak ich prawa przekazania ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zabezpieczenie na gruncie i ziemi w ślad § 27 wyż powołanego cesarskiego patentu możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać: imię, nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hypotecznej, której się domaga i odsetki równe prawo z kapitałem mające i oznaczenie pod jaką pozycyą wierzytelność w księgach hypotecznych jest zapisaną.

W końcu obowiązani są wierzyciele po za obrębem tutejszego sądu zamieszkali wskazać sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosełane będą jak gdyby do własnych rąk nastąpiło.

Stanisławów, 17 stycznia 1889.

L. 1055 (839 1—3)

W sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w dobrach Łowce, Gustawa Jahna własnych, ustanawia c. k. Sąd obwodowy w Przemyślu dla wierzyciela hipotecznego Adama księcia Czartoryskiego jako nieznanego z życia i miejsca pobytu kuratorem ad actum adw. tutejszego dra. Smutnego z substytucyą adw. dra. Niemczyńskiego, tudzież zarządza równocześnie doręczenie do rąk tegoż kuratora uchwały z dnia 15 stycznia 1890 l. 175 przekazującej wypłatę wspomnianego kapitału do rąk właściciela dóbr.

Zarazem zawiadamia o tem niniejszem kuranda z wezwaniem, aby bądź z mianowanym kuratorem czem rychlej się porozumiał, bądź sądowi innego zastępcę wymienił, ileże w razie przeciwnym skutki swego zaniedbania będzie musiał sam sobie przypisać.

Przemyśl, 29 stycznia 1890.

L. 31027 (836)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedynczych przy firmie „Powiatowa Kasa Oszczędności w Krakowie„ że w myśl §. 34 statutu na posiedzeniu Wydziału tejże Kasy w dniu 8 listopada 1889 odbytem w miejsce ustępującego dyrektora p. Feliksa Dobrzańskiego, wybranym został dyrektorem p. Ludwik Szumańczowski, który firmę tę w ten sposób podpisywać będzie, iż pod stampiglią lub napisem „Powiatowa Kasa Oszczędności w Krakowie" obok podpisu jednego z dwóch w rejestrze handlowym wpisanych dyrektorów Sobiesława Gawrońskiego lub Stanisława Mikuckiego lub obok podpisu zastępcy dyrektora dra. Stanisława Abłamowicza położy swój podpis „Szumańczowski."

Kraków, 6 grudnia 1889.

L. 460 (1404 1—3)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd obwodowy w Samborze na podstawie oskarżenia c. k. Prokuratoryi państwa z dnia 26 lipca 1889 l. 4174 po przeprowadzonej w zaoczności oskarżonego Stanisława Lewińskiego na dniu 21 października 1889 głównej rozprawie zawyrokował:

Stanisław Lewiński, rodem z Drohobycza, 40 obr. gr. katl. stanu wolnego, czeladnik stolarski, już 5 razy za kradzież karany, jest winny, że w towarzystwie Jana Trunkwaltera w nocy do 15 maja 1889 we Woiance ze zamkniętych jatek Salamona Hauptmanna z tegoż posiadania, a bez jego zezwolenia dla własnej korzyści zabrał 8 kilogramów mięsa i topór rzeźnicki w łącznej wartości 6 zł. 20 ct., czem się dopuścił zbrodni kradzieży z §§. 171 174 II b) i d) i 17 II u. k. i zasądza się go za to wedle §. 178 uk. na karę ośmiu miesięcznego ciężkiego, jednym postem co tygodnia uzupełnionego i obostrzonego więzienia, oraz wedle §§ 369 i 391 pk na ponoszenie kosztów karnych jakoteż weddle §. 366 pk. na zapłacenie Salamonowi Hauptmannowi szkody w kwocie 6 zł. 20 ct. aw. a ostatecznie orzeczono dopuszczalność postawienia go po odbytej karze pod dozór policyjny.

Ponieważ powyższy wyrok zaoczny Stanisławowi Lewińskiemu z powodu niewiadomego miejsca pobytu doręczony być nie może, przeto takowy po myśli § 427 pk. publicznie się ogłasza.

Sambor, 22 lutego 1890.

L 990 (841 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Tomasza i Teresę Jaszowskich, iż w sprawie przekazania Bolesławowi Joczowi kapitału wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi z majętnością tabularną Chryzinka vel. Chyrzynka połączonego dla nich jako nieznanych z życia i miejsca pobytu kurator w osobie adw. tutejszego dr. Smutnego ustanowiony został i że równocześnie zarządzono doręczenie temuż kuratorowi dla nich przeznaczonej ts. uchwały z dnia 15 stycznia 1890 l. 502 przekazującej kapitał wynagrodzenia z dóbr wspomnianych.

Jest tedy ich rzeczą niezwłocznie porozumieć się z mianowanym dla nich kuratorem, lub też Sądowi innego zastępcę wymienić ileże w razie przeciwnym skutki swego zaniedbania będą winni sami sobie przypisać.

Przemyśl, 29 stycznia 1890.

L. 3067 (1428 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Mojżesza Buttermana, Ewę Buttermanową i Jakóba Buttermana iż celem doręczenia im ts. uchwały z dnia 23 stycznia 1890 l. 1217 w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyi w majętności „Przysiołek, Szczepanowice z Jodłówką" l. w. h. 138 ks. gr. w. p. ustanowił dla nich kuratorem ad actum adw. dra. Jana Steca z substytucyą adw. dr. Gustawa Holcera.

Tarnów, dnia 20 lutego 1890.

L. 9892 (1126 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu wzywa na prośbę Berla Kindermana, który zagubił prima weksel z daty Nowy Sącz 16 marca 1885 na sumę 99 zł. 90 ct. aw. opiewający za 4 miesiące od daty płatny na zlecenie własne przez Berla Kindermana wystawiony a przez Feiwla Herbsta i Schifrę Herbst akceptowany posiadacza tegoż wekslu, ażeby takowy w przeciągu 45 dni sądowi przedłożył, po upływie bowiem tego terminu amortyzacya rzeczonego wekslu orzeczoną będzie.

C. k. Sąd obwodowy.
Nowy Sącz, dnia 1 lutego 1890.

L. 4731 (876 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chajma Nadel iż tutejszo sądową uchwałę tabularną z dnia 27 września 1883 l. 5825 w sprawie spadkowej po Eidli Nadel dla niego przeznaczoną wręczył ustanowionemu dlań kuratorowi ad actum dra. Fechtdegenowi w Rzeszowie z wezwaniem, aby ustanowionemu kuratorowi odpowiednią w tej sprawie informacyi udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie winien będzie przypisać.

Rzeszów, 11 lipca 1889.

L. 373 (1449 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Makowie zawiadamia Piotra Matyję z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu wytoczył pod dniem 18 stycznia 1890 l. 373 Józef Warta skargę pcto 138 zł. zpn. którą doręczono kuratorowi Jozefowi Bywakowi z Zawoji, że termin do wniesienia obrony na dniu 17 kwietnia 1890 o 9 godzinie rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Piotra Matyję aby kuratorowi dlań ustanowionemu potrzebnej informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił.

Maków, dia 14 lutego 1890.

L. 8987 (1448)

C. k. Sąd powiatowy w Mszanie dolnej zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Jana Piechowicza, że pozwutek wniesionego przez Józefa Łupę pozwu de praes. 8 października 1889 l. 6405 o oddanie w posiadanie parceli „na uboczu" w Koninie położonej, przeciwko Katarzynie 1 Piechowicz 2 Zapałowej i wspólnikom, oraz przeciwko Janowi Piechowiczowi, ustanowiono dlań kuratora w osobie Józefa Piechowicza, i wyznaczono do rozprawy ustnej termin na dzień 26 marca 1890 o godzinie 9 rano.

Wzywa się tedy tegoż Jana Piechowicza by kuratorowi temu udzielił potrzebnej informacyi, lub wykazał Sądowi przed terminem innego pełnomocnika, gdyż inaczej sam sobie szkodliwe skutki przypisze.

C. k. Sąd powiatowy
Mszana dolna, 1 stycznia 1890.

L. 2181 (833 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie jako handlowy w sprawie wekslowej Leona Liebgolda pw. L. Nebenzahlowi pto 100 zł. w. a. o wydanie nakazu zapłaty ustanowił dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego L. Nebenzahla kuratora w osobie adw. Dra Szalaya z substytucyą adw. dra Smolarskiego, z którym wedle przepisów ustawy wekslowej spór powyższy przeprowadzonym zostanie i doręczył temuż kuratorowi wydany przeciw L. Nebenzahlowi nakaz zapłaty.

Wzywa się przeto L. Nebenzahla, aby potrzebne do obrony środki dowodowe ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub sobie innego pełnomocnika obrał.

Kraków, 24 stycznia 1890.

L. 25 (1463)

## Zaproszenie

na XII.

## Ogólne zgromadzenie

członków Kasy Zaliczkowej w Nowym Sączu, mające się odbyć w dniu 14 marca 1890 roku (w piątek) o godzinie 4tej po południu w lokalu własnym.

*Porządek dzienny:*

1. Zagajenie i ukonstytuowanie Zgromadzenia przez Przewodniczącego
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za 1889 r.
3. Sprawozdanie Rady nadzorczej, oraz wniosek o zatwierdzenie rachunków i bilansu i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum za 1889 r.
5. Zatwierdzenie dokonanego przez Radę nadzorczą na posiedzeniu odbytem w dniu 2 marca 1890 wyboru 3 członków Dyrekcyi i zastępcy na trzechlecie.
6. Wybór 3 członków Rady nadzorczej i jednego zastępcy w miejsce z kolei ustępujących, oraz wybory uzupełniające.
7. Ewentualne wnioski członków Zgromadzenia.

Nowy Sącz, dnia 4 marca 1890.

Z Rady nadzorczej.

Jan Kosman, sekretarz. — Dr. Wacław Przybylski, zastępca przewodniczącego.



Izba handlowa i przemysłowa w Brodach.

# Konkurs.

Izba handlowa i przemysłowa w Brodach rozpisuje konkurs dla obsadzenia posady urzędnika konceptowego adjunkta, do której jest przywiązana roczna płaca 500 zł., dodatek aktywalny 200 zł., i 6 dodatków pięcioletnich po 150 zł.

Wymaga się: przynależność austryacka, zupełna znajomość języka niemieckiego i polskiego w mowie i w piśmie, wykształcenie akademickie, nienaganne życie i wiek nie nad 35 lat. Przy równych zdolnościach mają stenografowie pierwszeństwo.

Stabilizacya nastąpi po roku służby, jeżeli swoją czynnością zadowoli.

Kandydaci ubiegający się o powyższą posadę winni swoje podania zaopatrzone w metrykę urodzenia, świadectwa szkolne oraz świadectwo moralności przedłożyć franko najpóźniej do dnia 1 maja r b podpisanej Izbie.

**Izba handlowa i przemysłowa.**

Z Drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarneckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich